

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

38. pabrėžia, kad netrukus Majotui bus suteiktas atokiausio regiono statusas, ir ragina Komisiją teikti daugiau būtinos pagalbos, kad šis regionas tinkamai panaudotų lėšas; šiuo atžvilgiu nurodo esamą parengiamiesiems veiksams skirtą biudžetą siekiant remti Majotą ir būtinybę numatyti specialias priemones, skirtas šiam regionui ar bet kuriai kitai teritorijai, kuri galėtų būti įtraukta į kitą daugiametę finansinę programą, jai suteikiant atokiausio regiono statusą, norint remti teritorijas, kuriose vyksta pertvarkos procesas, kad jos taptų atokiausiais regionais;

*

* *

39. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir valstybėms narėms.

Žmogaus teisių padėtis pasaulyje ir Europos Sąjungos politika šioje srityje

P7_TA(2012)0126

2012 m. balandžio 18 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl metinio pranešimo apie žmogaus teisių padėtį pasaulyje ir Europos Sąjungos politiką šioje srityje, įskaitant poveikį strateginei ES žmogaus teisių politikai (2011/2185(INI))

(2013/C 258 E/02)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į ES 2010 m. metinį pranešimą apie žmogaus teisių ir demokratijos padėtį pasaulyje (11501/2/2011), kurį 2011 m. rugsėjo 26 d. paskelbė Europos išorės veiksmų tarnyba,
- atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 12 d. bendrą Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Europos Komisijos komunikatą Europos Parlamentui ir Tarybai „Žmogaus teisės ir demokratija – svarbiausias ES išorės veiksmų elementas. Veiksmingesnio požiūrio formavimas“ (COM(2011)0886),
- atsižvelgdamas į 2011 m. vasario 21 d. Briuselyje vykusiam 3069-ajame Užsienio reikalų tarybos posėdyje priimtas Tarybos išvadas dėl netolerancijos, diskriminacijos ir smurto dėl religijos ar tikėjimo,
- atsižvelgdamas į savo 2006 m. vasario 14 d. rezoliuciją dėl žmogaus teisių ir demokratijos išlygos Europos Sąjungos susitarimuose ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. vasario 25 d. rezoliuciją dėl Jungtinių Tautų Žmogaus teisių tarybos tryliktosios sesijos ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. gegužės 19 d. rezoliuciją dėl Tarptautinio baudžiamojo teismo Romos statuto peržiūros konferencijos Kampaloje (Uganda) ⁽³⁾, į 2011 m. gegužės 31 d.– birželio 11 d. Kampaloje (Uganda) vykusioje peržiūros konferencijoje priimtas rezoliucijas ir deklaracijas, ir išipareigojimus, kurių laikytis pasižadėjo ES,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. lapkričio 17 d. rezoliuciją dėl ES paramos Tarptautiniam baudžiamajam teismui (TBT) sprendžiant problemas ir įveikiant sunkumus ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ OL C 290 E, 2006 11 29, p. 107.

⁽²⁾ OL C 348 E, 2010 12 21, p. 6.

⁽³⁾ OL C 161 E, 2011 5 31, p. 78.

⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0507.

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į 2011 m. kovo 21 d. Tarybos sprendimą 2011/168/BUSP dėl Tarptautinio baudžiamojo teismo ⁽¹⁾ ir į persvarstytą veiksmų planą,
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų deklaraciją dėl žmogaus teisių gynėjų ir Jungtinių Tautų generalinio sekretoriaus specialiojo įgaliotinio veiklos žmogaus teisių gynėjų padėties srityje, į ES gaires dėl žmogaus teisių gynėjų ir į savo 2010 m. birželio 17 d. rezoliuciją dėl žmogaus teisių gynėjams palankių ES politikos priemonių ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. balandžio 5 d. rezoliuciją dėl naujos ES kovos su smurtu prieš moteris politikos programos prioritetų ir metmenų ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į ES gaires dėl vaiko teisių propagavimo ir apsaugos ir ES gaires dėl vaikų ir ginkluotų konfliktų, taip pat į daugelį ankstesnių Parlamento rezoliucijų šiais klausimais,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. lapkričio 25 d. rezoliuciją dėl įmonių socialinės atsakomybės tarptautinės prekybos susitarimuose ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. birželio 8 d. rezoliuciją dėl socialinės politikos, pagal kurią skatinami darbo ir socialiniai standartai, išorės aspekto ir dėl Europos įmonių socialinės atsakomybės ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. liepos 7 d. rezoliuciją dėl ES išorės politikos, kuria remiamas demokratijos diegimas ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į Afrikos, Karibų jūros ir Ramiojo vandenyno valstybių grupės ir Europos bendrijos bei jos valstybių narių partnerystės susitarimą, pasirašytą 2000 m. birželio 23 d. Kotonu ir vėliau persvarstytą 2005 m. vasario mėn. ir 2010 m. birželio mėn.,
- atsižvelgdamas į visas savo neatidėliotinais atvejais priimtas rezoliucijas dėl žmogaus teisių, demokratijos ir teisinės valstybės principo pažeidimų,
- atsižvelgdamas į 1981 m. JT deklaraciją dėl visų formų netolerancijos ir diskriminacijos religijos ir įsitikinimų pagrindu panaikinimo,
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos rezoliuciją Nr. 66/167 dėl kovos su netolerancija asmenims dėl jų religijos ar įsitikinimų, neigiamų stereotipų apie juos kūrime ir jų stigmatizacija, taip pat jų diskriminavimu, smurto prieš juos kurstymu ir smurto veiksmais prieš juos,
- atsižvelgdamas į 2011 m. birželio 20 d. vykusiame 3101-ajame Užsienio reikalų tarybos posėdyje priimtas išvadas dėl Europos kaimynystės politikos,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. spalio 27 d. rezoliuciją dėl Tibeto, ypač vienuolių vyrų ir moterų susidėginimo atvejų ⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. gegužės 5 d. rezoliuciją dėl teisėkūros įgaliojimų delegavimo ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ OL L 76, 2011 3 22, p. 56.

⁽²⁾ OL C 236 E, 2011 8 12, p. 69.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0127.

⁽⁴⁾ OL C 99 E, 2012 4 3, p. 101.

⁽⁵⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0260.

⁽⁶⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0334.

⁽⁷⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0474.

⁽⁸⁾ OL C 81 E, 2011 3 15, p. 6.

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į Europos Parlamento ir Tarybos pareiškimą dėl deleguotųjų aktų naudojimo būsimoje 2014–2020 m. daugiamečioje finansinėje programoje (DFP), pridėtoje prie Parlamento 2011 m. gruodžio 1 d. teisėkūros rezoliucijos dėl Taikinimo komiteto patvirtinto Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, iš dalies keičiančio Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1934/2006, nustatantį bendradarbiavimo su pramoninėmis ir kitomis didelės pajamas gaunančiomis šalimis ir teritorijomis finansavimo priemonę, bendro teksto ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 1 d. vykusiam 3130-ajame Užsienio reikalų tarybos posėdyje priimtas išvadas dėl Europos demokratijos fondo ir į deklaraciją dėl Europos demokratijos fondo steigimo, dėl kurios susitarta 2011 m. gruodžio 15 d. Nuolatinių atstovų komitete (COREPER),
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties 3 ir 21 straipsnius,
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 207 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos žmogaus teisių gaires,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. birželio 17 d. rezoliuciją dėl Tarybos reglamento (EB) Nr. 1236/2005 dėl prekybos tam tikromis prekėmis, kurios galėtų būti naudojamos mirties bausmei vykdyti, kankinimui ar kitokiam žiauriam, nežmoniškam ar žeminančiam elgesiui ir baudimui, įgyvendinimo ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. spalio 7 d. rezoliuciją dėl Pasaulinės kovos su mirties bausme dienos ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. gruodžio 16 d. rezoliuciją dėl 2009 m. metinės ataskaitos dėl žmogaus teisių padėties pasaulyje ir Europos Sąjungos politikos šioje srityje ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2011 m. balandžio 7 d. Europos Tarybos Ministrų komiteto priimtą Konvenciją dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos bei kovos su juo,
- atsižvelgdamas į 2010 m. gruodžio 21 d. JT Generalinės Asamblėjos rezoliuciją Nr. 65/208 dėl neteisminio, neatidėliotino ir savavališko mirties bausmės vykdymo,
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos rezoliucijas Nr. 46/121, 47/134 ir 49/179 dėl žmogaus teisių ir ypač didelio skurdo, Nr. 47/196 dėl Tarptautinės skurdo panaikinimo dienos minėjimo ir Nr. 50/107 dėl Tarptautinių skurdo panaikinimo metų minėjimo ir pirmojo Jungtinių Tautų dešimtmečio paskelbimo skurdo panaikinimo dešimtmečiu,
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų Ekonomikos ir socialinių reikalų tarybos dokumentus E/CN.4/Sub.2/1996/13, E/CN.4/1987/NGO/2, E/CN.4/1987/SR.29 ir E/CN.4/1990/15 dėl žmogaus teisių ir ypač didelio skurdo, E/CN.4/1996/25 dėl teisės vystytis ir į JT pakomisės diskriminacijos prevencijos ir mažumų apsaugos klausimais rezoliuciją Nr. 1996/25 dėl ekonominių, socialinių ir kultūrinių teisių įgyvendinimo,
- atsižvelgdamas į JT specialiojo pranešėjo ataskaitą dėl ypač didelio skurdo ir žmogaus teisių (A/66/265), kurioje nagrinėjami įstatymai, taisyklės ir praktika, pagal kuriuos ribojamas skurdžiai gyvenančių asmenų elgesys viešose erdvėse,
- atsižvelgdamas į 2011 m. birželio 17 d. JT Žmogaus teisių tarybos rezoliuciją Nr. 17(13) dėl ypač didelio skurdo ir žmogaus teisių ir į visas kitas susijusias Žmogaus teisių tarybos rezoliucijas,
- atsižvelgdamas į 2011 m. spalio 13 d. Komisijos komunikatą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „ES vystymosi politikos poveikio didinimas. Pokyčių darbotvarkė“ (COM(2011)0637),

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0533.

⁽²⁾ OL C 236 E, 2011 8 12, p. 107.

⁽³⁾ OL C 371 E, 2011 12 20, p. 5.

⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0489.

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliucijas Nr. 1325, 1820, 1888, 1889 ir 1960 dėl moterų, taikos ir saugumo,
- atsižvelgdamas į 2011 m. gegužės 3 d. Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos rezoliuciją Nr. 65/276 dėl Europos Sąjungos dalyvavimo Jungtinių Tautų veikloje,
- atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 7 d. Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo nustatomos bendros Sąjungos išorės veiksmų priemonių įgyvendinimo taisyklės ir procedūros (COM(2011)0842),
- atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 7 d. Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo sukurama demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo visame pasaulyje finansavimo priemonė (COM(2011)0844),
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. gruodžio 14 d. rezoliuciją dėl Europos kaimynystės politikos peržiūros ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2011 m. kovo 8 d. bendrą Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos komunikatą Europos Vadovų Tarybai, Europos Parlamentui, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui dėl ES ir pietinių Viduržemio jūros regiono šalių partnerystės siekiant demokratijos ir bendros gerovės (COM(2011)0200),
- atsižvelgdamas į 2011 m. gegužės 25 d. bendrą Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos komunikatą dėl naujo požiūrio į kintančią kaimynystę (COM(2011)0303),
- atsižvelgdamas į 2011 m. spalio 25 d. Komisijos komunikatą „Atnaujinta 2011–2014 m. ES įmonių socialinės atsakomybės strategija“ (COM(2011)0681) ir 2010 m. spalio mėn. Edinburgo universiteto atliktą „Už Europos Sąjungos ribų veikiančioms įmonėms taikytinų žmogaus teisių teisinės sistemos ir aplinkos apsaugos reikalavimų tyrimą“,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. lapkričio 25 d. rezoliuciją dėl žmogaus teisių, socialinių ir aplinkos apsaugos standartų tarptautiniuose prekybos susitarimuose ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2012 m. vasario 2 d. rekomendaciją Tarybai dėl nuoseklios politikos dėl režimų, kuriems ES taiko ribojamąsias priemones, kai jų vadovai siekia savo asmeninių ir prekybinių interesų ES viduje ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2011 m. gegužės 16 d. JT specialiojo pranešėjo pranešimą (A/HRC/17/27) dėl nuomonės ir saviraiškos laisvės skatinimo ir apsaugos, kuriame atkreipiamas dėmesys į internetui, kaip komunikacijos priemonei, taikomas tarptautines žmogaus teisių normas ir standartus, reglamentuojančius nuomonės ir saviraiškos laisvę,
- atsižvelgdamas į 2012 m. sausio 13 d. JT generalinio sekretoriaus specialiojo įgaliotinio metinį pranešimą smurto prieš vaikus klausimais, kuriame pakartotinai patvirtinamas norminis pagrindas žmogaus teisių srityje dėl vaikų laisvės nepatirti smurto, ir raginama visuotinai ratifikuoti Vaiko teisių konvencijos fakultatyvius protokolus ir priimti nacionalinės teisės aktus, kuriais draudžiamas visų formų smurtas prieš vaikus,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. gegužės 11 d. rezoliuciją dėl bendros saugumo ir gynybos politikos plėtojimo įsigaliojus Lisabonos sutarčiai ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0576.

⁽²⁾ OL C 99 E, 2012 4 3, p. 31.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2012)0018.

⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0228.

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją ir visus svarbius tarptautinius žmogaus teisių dokumentus,
 - atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų chartiją,
 - atsižvelgdamas į visas Jungtinių Tautų žmogaus teisių konvencijas ir jų fakultatyvinius protokolus ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į JT deklaraciją dėl čiabuvių tautų teisių,
 - atsižvelgdamas į Europos žmogaus teisių konvenciją ir vykstančias derybas dėl ES prisijungimo prie jos,
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį ir 119 straipsnio 2 dalį,
 - atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą ir Vystymosi komiteto bei Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto nuomones (A7–0086/2012),
- A. kadangi pagal steigimo sutartis Sąjunga įsipareigojusi savo išorės veiksmus grįsti demokratijos, teisinės valstybės, žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių visuotinio bei nedalomumo, pagarbos žmogaus orumui ir mažumų teisėms, lygybės ir solidarumo principais ir gerbti Jungtinių Tautų chartijoje ir tarptautinėje teisėje nustatytus principus;
- B. kadangi teisingumas ir teisinės valstybės principas yra tvarios taikos ramsčiai, padedantys užtikrinti žmogaus teises ir pagrindines laisves; kadangi TBT Romos statute besąlygiškai įsipareigojama puoselėti žmogaus teises, laikytis tarptautinės teisės ir kovoti su nebaudžiamumu;
- C. kadangi demokratija, teisinės valstybės principu, teisingumu ir atskaitomybe geriausiai užtikrinama žmogaus teisių, pagrindinių laisvių, tolerancijos ir lygybės apsauga;
- D. kadangi minties, sąžinės ir religijos laisvės – pagrindinės Europos Sąjungos vertybės, ir tai turėtų aiškiai atsispindėti jos išorės veiksmuose;
- E. kadangi žmogaus teisės ir vystymasis yra tarpusavyje susiję; kadangi žmogaus teisės labai svarbios įgyvendinant ir remiant TVT;
- F. kadangi sąžinės, religijos, nuomonės ir saviraiškos laisvė nesibaiminant valstybės baudmės yra pagrindinės visuotinės teisės;
- G. kadangi žmogaus teisių gynėjai atlieka svarbų vaidmenį apsaugant ir skatinant žmogaus teises bei stiprinant demokratiją;
- H. kadangi nevyriausybinės organizacijos labai svarbios demokratiškų visuomenių vystymuisi ir jų laimėjimams, taip pat savitarpio supratimo ir tolerancijos skatinimui;
- I. kadangi daugelyje pasaulio šalių nuolat kyla vis didesnis pavojus religijos ar tikėjimo laisvei, nes taikomi valdžios institucijų ir visuomeninio pobūdžio apribojimai, dėl kurių atsiranda diskriminacija, nepakankamas ir smurtas prieš asmenis ir religines bendruomenes, įskaitant religinių mažumų atstovus;

⁽¹⁾ JT Konvencija prieš kankinimą; JT vaiko teisių konvencija; JT konvencija dėl visų formų diskriminacijos panaikinimo moterims; JT neigaliųjų teisių konvencija; Tarptautinė konvencija dėl visų asmenų apsaugos nuo prievartinio dingimo.

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

- J. kadangi pertvarkant išorės veiksmus reikia semtis patirties iš Europos Sąjungos praeityje patirtų nesėkmių, taip pat užtikrinti, kad žmogaus teisės ir demokratija būtų pagrindiniai jos politikos klausimai, ir remti perėjimą prie demokratijos autoritarinio režimo šalyse ir šalyse, kuriose toks režimas iš esmės remiamas, visų pirma tose, kuriose stabilumo ir saugumo problemos pakenkė principingai demokratijos ir žmogaus teisių skatinimo politikai; kadangi minėtosios nesėkmės parodė, jog reikia iš naujo apibrėžti turimas ES priemones minėtu klausimu ir sukurti naujas priemones, pvz., Europos demokratijos fondą – specialią, aktyvią, nesudėtingos struktūros, taigi veiksmingą išlaidų, sprendimų ir atsako požiūriu priemonę, nepriklausomą nuo ES ir galinčią pasinaudoti išsamiomis žiniomis ir informacija apie vietinę padėtį šalyse, kuriose patiriamas poveikis, tiesiogiai bendradarbiaujant su vietos partneriais ir susaistant ryšiais Europos ir vietos partnerius, taip pat panaudojant, tiesiogiai arba skiriant pakartotinį finansavimą, ES, valstybių narių ir kitų šaltinių išteklius, skirtus pilietinės visuomenės demokratinės opozicijos pajėgumams ir politiniams veikėjams, kovojantiems už demokratinius pokyčius nedemokratinėse ir pereinamojo laikotarpio šalyse, remti abipusiai saugiu būdu, arba, jei reikia, atsisakant teikti tokią paramą;
- K. kadangi laisvi ir sąžiningi rinkimai – tik pirmas žingsnis siekiant demokratijos, kuri yra ilgalaikis procesas, paremtas pagarba žmogaus teisėms, teisinės valstybės principu ir geru valdymu;
- L. kadangi vis dar nepakankamai įgyvendinamos nuostatos dėl žmogaus teisių ir žmogaus teisių laikymosi sąlygos, įtrauktos į ES ir trečiųjų šalių, siekiančių ES paramos vystymuisi, partnerystės susitarimus;
- M. kadangi 2010 m. suėjo lygiai dešimt metų, kai galioja JT Saugumo Tarybos rezoliucija Nr. 1325 (2000) dėl moterų, taikos ir saugumo; kadangi vis dėlto būtina dėti papildomas pastangas siekiant įgyvendinti šią rezoliuciją ES ir visame pasaulyje;
- N. kadangi įvairios valstybės narės turi savitą patirtį atsisakant autoritarinio režimo savo praeityje ir kadangi ši perėjimo prie demokratijos patirtis turėtų būti geriau panaudojama Sąjungos santykiuose su šalimis partnerėmis stiprinant demokratiją ir žmogaus teises;
- O. kadangi 2010 m. ES metiniame pranešime dėl žmogaus teisių ir demokratijos padėties pasaulyje pateikiama bendra ES politikos šioje srityje apžvalga;
- P. kadangi šioje rezoliucijoje bandoma išnagrinėti, įvertinti ir, kai tinkama, pateikti konstruktyvią Komisijos, Tarybos, Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Išorės veiksmų tarnybos veiklos žmogaus teisių srityje ir visos Parlamento veiklos kritiką, siekiant išsamiai išanalizuoti ES veiksmus ir pateikti pasiūlymus dėl Sąjungos politikos šiuo klausimu persvarstymo;

Bendrosios pastabos

1. pabrėžia, kad norint užtikrinti, jog Europos Sąjunga (ES) būtų patikima veikėja išorės santykių srityje, ji turi veikti nuosekliai pagal Sutartį ir laikydamasi *acquis* įsipareigojimų, vengti dvejopų standartų žmogaus teisių politikos ir kitose išorės politikos srityse, taip pat įgyvendinant vidaus ir išorės politiką ir palaikant santykius su trečiosiomis šalimis, ir derinti šį požiūrį su uždaviniais rengiant šalies strategijos dokumentus žmogaus teisių klausimais ir įgyvendinant veiksmų planus, kurie taip pat turi aprėpti demokratizaciją ir atspindėti kiekvienos šalies ypatybes, atsižvelgiant į poveikį, taip pat visapusiškai panaudojant atitinkamas ES priemones;

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

2. pabrėžia, kad reikia imtis tinkamų priemonių siekiant užtikrinti, kad ekonomikos krizės laikotarpiu neiškiltų pavojus pilietinėms teisėms ir pagrindinėms laisvėms arba jos nebūtų sumenkintos;

3. taip pat pabrėžia, kad Sąjungos politika turėtų būti nuosekli ir pavyzdinė Europos Sąjungoje, taip pat turėtų būti suderinta su pagrindinėmis vertybėmis ir principais ir įgyvendinama jų laikantis siekiant visame pasaulyje stiprinti ES patikimumą ir didinti žmogaus teisių politikos veiksmingumą; primygtinai reikalauja įtraukti aiškią nuostatą, kad bus įgyvendintos 2007 m. C. Favos pranešime pateiktos rekomendacijos dėl kalinių gabenimo ir neteisėto kalinimo, ir palankiai vertina iniciatyvą parengti tolesnį Parlamento pranešimą; apgailestauja, kad nepaisant aiškaus Parlamento raginimo, išreikšto minėtame pranešime, kai kurios ES valstybės narės visiškai ir atvirai nesprendžia bendrininkavimo pažeidžiant žmogaus teises visame pasaulyje problemos, kuri kilo dėl dalyvavimo JAV perdavimo ir slapto kalinimo programoje ir dėl vietinių žmogaus teisių pažeidimų atvejų, susijusių su šios programos įgyvendinimu; mano, kad tokios aplinkybės reiškia svarią ir rimtą kliūtį ES vykdomam žmogaus teisių skatinimui pasaulyje ir verčia abejoti jos moraliniu autoritetu; ragina ES institucijas toliau daryti spaudimą valstybėms narėms, kad jos atliktų išsamius ir viešus tyrimus; pabrėžia, kad svarbu ir toliau spręsti atskaitomybės klausimą, susijusį su slaptaisiais kalinimais kovojant su terorizmu;

4. primena, kad pagal 1948 m. Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją ekonominės ir socialinės teisės yra neatskiriama žmogaus teisių dalis; todėl mano, kad ES privalo padėti šias teises įgyvendinti mažiausiai išsivysčiusiose šalyse ir besivystančiose šalyse, su kuriomis ji pasirašo tarptautinius susitarimus, įskaitant prekybos susitarimus;

5. mano, kad parengus prieglobsčio direktyvas nauja redakcija turėtų pasibaigti nuolatinės problemos dėl žmogaus teisių pažeidimų ir kaltinimai, kad ES valstybės narės taiko dvejopus standartus šioje srityje; laikosi nuomonės, kad valstybės narės turėtų pateikti susijusių direktyvų nuostatų koreliacijos lenteles, kad būtų galima atlikti tinkamą jų įgyvendinimo priežiūrą; pabrėžia, kad susiduriant su sunkumais kuriant bendrą politiką atsiveria puiki galimybė pasinaudoti geriausios praktikos pavyzdžiais; atkreipia dėmesį į vaidmenį, kurį atliks Europos prieglobsčio paramos biuras (angl. EASO); primygtinai ragina, kad valstybėms narėms būtų suteiktas vaidmuo perkeltiant pabėgėlius ir dar kartą reikalauja sukurti tinkamą bendrą ES pabėgėlių perkėlimo programą;

6. ragina Jungtines Valstijas laikytis savo įsipareigojimo ir uždaryti sulaikymo centrą Gvantamano įlankoje; primygtinai ragina valstybes nares dėti daugiau pastangų siekiant perkelti iš Gvantamano paleistus buvusius sulaikytuosius, kurie nėra Europos piliečiai ir kurie negali būti išsiųsti į savo gimtąsias šalis dėl grėsiančios mirties bausmės, kankinimų ar žiauraus ir nežmoniško elgesio;

7. primygtinai ragina ES, valstybes nares ir Komisiją nedelsiant imtis priemonių, kurių reikia siekiant užtikrinti, kad būtų gelbėjami per jūrą į ES bandantys patekti migrantai, taip pat užtikrinti valstybių narių ir kompetentingų valdžios institucijų bendradarbiavimą ir veiksmų koordinavimą, kad būtų išvengta, jog šimtai moterų, vaikų ir vyrų nuskęstų ir žūtų jūroje;

8. remia derybas dėl ES prisijungimo prie Europos žmogaus teisių konvencijos;

9. teigiamai vertina šalies strategijos dokumentų dėl žmogaus teisių rengimą ir pabrėžia, kad šiuose dokumentuose taip pat turėtų būti numatytas demokratijos diegimas; ragina nedelsiant įgyvendinti šiuos dokumentus pasinaudojant strategijas papildančiais veiksmų planais, kurie grindžiami plataus masto konsultacijomis su vietos ir tarptautinėmis pilietinės visuomenės organizacijomis, padėties ir kiekvienos šalies poreikių analize ir visapusišku atitinkamų ES priemonių panaudojimu; tvirtina, kad būtina naudoti šiuos šalies strategijos dokumentus kaip pamatinius dokumentus, kurie turėtų būti integruoti į visas politikos kryptis ir atitinkamas išorės finansines priemones; dar kartą primena savo raginimą šalies strategijos dokumentus pateikti Parlamentui susipažinti; pabrėžia, kad būtina užtikrinti nuoseklumą ir vengti dvejopų standartų;

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

10. atkreipia dėmesį į svarbų vaidmenį, kurį pilietinė visuomenė atlieka apsaugant ir skatinant demokratiją ir žmogaus teises; ragina į ES delegacijas paskirti asmenis, atsakingus už ryšių palaikymą su pilietine visuomene ir žmogaus teisių gynėjais; pabrėžia, kad ES ryšiai su pilietine visuomene turėtų būti kuriami remiantis tikra partneryste (įskaitant sistemingą, nuolatinį ir laiku vykdomą dialogą taikant vienodas sąlygas), kuri užtikrintų aktyvų pilietinės visuomenės veikėjų dalyvavimą gero valdymo procese; pabrėžia, kad reikia tinkamai panaudoti šioje srityje surinktą informaciją; ji turi būti apsaugota pagal ES politiką, visų pirma taikant nuostatas dėl demokratijos ir žmogaus teisių; pabrėžia poreikį gerinti įvairių visame pasaulyje žmogaus teisių gynimo srityje veikiančių asmenų keitimąsi informacija, kad jiems būtų sudarytos sąlygos daugiau sužinoti apie veiklą ir veiksmus, kurių imamasi, ypač apie išskirtinius atvejus, taip pat apie sunkumus, su kuriais susiduriama; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad reikėtų sukurti pilietinės visuomenės stebėsenos mechanizmą siekiant užtikrinti pilietinės visuomenės sistemingą dalyvavimą įgyvendinant susitarimus ir programas; tuo pačiu metu pritaria tokioms iniciatyvoms kaip Rytų partnerystės pilietinės visuomenės forumui ir ragina ES institucijas atsižvelgti į daugiau rekomendacijų ir pareiškimų, kurie buvo parengti per 2009 m. Briuselyje, 2010 m. Berlyne ir 2011 m. Poznanėje vykusį Rytų partnerystės pilietinės visuomenės forumą;

11. apgailestauja dėl to, kad kai kurios ES šalys partnerės vykdo politizuotus ir nepagrįstus teismo procesus, nukreiptus prieš asmenis, taip pažeisdamos žmogaus teises ir pagrindinius teisinės valstybės principus; yra itin susirūpinęs, kad nepaisant tarptautinių raginimų tose trečiosiose šalyse nesiimama jokių priemonių siekiant užtikrinti asmenų, nuteistų politiniais motyvais pagrįstose bylose, teises ir jų laikymąsi;

12. pabrėžia, kad palankesnės sąlygos piliečiams tiesiogiai dalyvauti visuomeniniame gyvenime suteikiant jiems galimybę dalyvauti politinių partijų veikloje nacionaliniu ir Europos lygmeniu – tai pagrindinė teisė reikšti savo nuomonę ir demokratinę teisę;

13. primygtinai ragina ES dėti papildomų pastangų, veiksmingiau integruoti žmogaus teises ir demokratiją į visus vystomojo bendradarbiavimo aspektus ir užtikrinti, kad ES vystymosi programomis būtų padedama šalims partnerėms vykdyti tarptautinius žmogaus teisių išipareigojimus; taip pat ragina, kad žmogaus teisės ir demokratija būtų įtrauktos į pagalbos, atstatymo ir vystymo susiejimo (angl. LRRD) programas dėl savo ypatingos svarbos laikotarpiu, kai pereinama nuo ekstremaliosios humanitarinės padėties prie vystymosi;

14. teigiamai vertina ypatingą dėmesį žmogaus teisėms, demokratijai ir teisei valstybei, skiriamą komunikate „ES vystymosi politikos poveikio didinimas. Pokyčių darbotvarkė“ (COM(2011)0637), ir pabrėžia, kad demokratija, pagarba žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms, geras valdymas, taika ir saugumas yra būtinos sąlygos skatinant vystymąsi, mažinant skurdą ir siekiant Tūkstantmečio vystymosi tikslų ir turi jiems sinergijos ir tarpusavio ryšių stiprinimo poveikį; dar kartą patvirtina į žmogaus teises orientuotos vystymosi politikos svarbą ir ragina ES savo vystymosi programose nustatyti konkrečius, įvertinamus, pasiekiamus, apibrėžtos įgyvendinimo trukmės tikslus, susijusius su žmogaus teisėmis ir demokratija; ragina ES savo paramą vystymuisi skirti būtent siekiui stiprinti institucijas ir pilietinės visuomenės vystymąsi paramą gaunančiose šalyse, nes šie veiksniai yra esminiai siekiant gero valdymo ir užtikrinant atskaitomybę bei atsakomybę vystymosi procesuose; ragina įgyvendinant ES remiamas programas daugiau dėmesio skirti žmogaus teisėms ir jų laikymosi nuostatomis; ragina Europos išorės veiksmų tarnybą ir Komisiją ieškoti naujų būdų, kaip užtikrinti glaudesnę dialogų žmogaus teisių klausimais su šalimis partnerėmis ir vystomojo bendradarbiavimo sąsają;

15. pabrėžia, kad ES turėtų užtikrinti, jog jos veiksmai vystymosi politikos, taikos kūrimo, konfliktų prevencijos ir tarptautinio saugumo srityse vienas kitą papildytų; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad būtina parengti tinkamas strategijas šalims, kuriose padėtis nestabili;

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

16. pabrėžia, kad itin didelis skurdas ir žmogaus teisių užtikrinimo stoka yra tarpusavyje susiję, ir atkreipia dėmesį į tai, jog siekiant kovoti su ypač dideliu skurdu reikia parengti su žmogaus teisėmis susijusių standartų ir kriterijų taikymo principų rinkinį;

17. pakartoja, kad 70 proc. pasaulio skurstančiųjų gyvena kaimo vietovėse ir jų gyvybė bei gerovė tiesiogiai priklauso nuo gamtos išteklių; šiais ištekliais visų pirma naudojasi ir skurstantys miesto gyventojai; ragina ES ginti pagrindines gyventojų teises – naudotis savo šalies gamtos ištekliais ir gyvybiškai svarbiais ištekliais bei žemėmis, taip pat naudotis aprūpinimo maistu teise; apgailestauja dėl to, kad didelis skaičius žmonių negali gauti tokių pagrindinių išteklių, kaip vanduo; atkreipia dėmesį į teises, numatytas JT socialinės atsakomybės pakte, pvz., teises į tinkamą mitybą, būtiniausius socialinius standartus, švietimą, sveikatos priežiūrą, deramas ir palankias darbo sąlygas ir dalyvavimą kultūriniame gyvenime – visos šios teisės turi būti vertinamos vienodai;

ES 2010 m. metinis pranešimas

18. pabrėžia ES metinio pranešimo apie žmogaus teisių ir demokratijos padėtį svarbą analizuojant ir vertinant ES politiką šiuo klausimu; apgailestaudamas pažymi, kad šiais metais Sąjungos vyriausioji įgaliotinė ir Komisijos pirmininko pavaduotoja ir (arba) Europos išorės veiksmų tarnyba (EIVT) pirmą kartą nuo tada, kai teikiami metiniai pranešimai apie žmogaus teisių padėtį pasaulyje, nepateikė pranešimo plenarinėje sesijoje, ir primygtinai ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją ateityje laiku pateikti Parlamentui tokius pranešimus;

19. apgailestauja dėl to, kad metinis pranešimas iš esmės yra aprašomojo pobūdžio ir jame per daug dėmesio skiriama vienkartiniais veiksmais; dar kartą primena savo prašymą laikytis nuoseklesnio požiūrio, įskaitant atskirų šalių rodiklius ir kriterijus, ir metiniame pranešime veiklos rezultatus analizuoti atsižvelgiant į šiuos tikslus, siekiant sudaryti geresnes sąlygas, kad būtų atliktas pagrįstas veiklos vertinimas;

20. teigiamai vertina išsamų šių metų metinio pranešimo skirsnį dėl smurto prieš moteris ir vaiko teisių; atsižvelgdamas į tai, atkreipia dėmesį į tokias problemas kaip priverstinis nėštumo nutraukimas ir nėštumo nutraukimas dėl nepageidaujamos vaisiaus lyties, priverstinė sterilizacija ir moterų lyties organų žalojimas; pritaria tam, kad prioritetine tvarka būtų remiamos pastangos spręsti mirties bausmės panaikinimo visame pasaulyje ir teismų reformos klausimus; skatina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją praktikoje daugiausia dėmesio skirti ES veiksams tarptautiniuose forumuose;

21. atkreipia dėmesį į tai, kad į metinį pranešimą neįtrauktas atskiras skirsnis, skirtas vystymuisi; pabrėžia, kad, ypač įsigaliojus Lisabonos sutarčiai ir atsižvelgiant į dabartinę integruotą žmogaus teisių strategiją, metiniame pranešime žmogaus teisių ir vystymosi klausimams turėtų būti skirtas atskiras teminis skirsnis;

22. ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją ateityje rengiant metinių pranešimų projektus aktyviai, sistemingai ir skaidriai konsultuotis su Parlamentu, laiku ir išsamiai konsultuotis su nevyriausybinėmis žmogaus teisių organizacijomis, viešai raginti visas suinteresuotąsias organizacijas prisidėti prie šio proceso, skatinti naudotis socialiniais tinklais ir žiniasklaida, kad būtų galima konsultuotis su kuo daugiau organizacijų; be to, ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją nuolat konsultuotis su Parlamentu ir pranešti, koku mastu atsižvelgta į Parlamento rezoliucijas; prašo Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės ir Komisijos pirmininko pavaduotojos, Parlamentui paprašius, reguliariau teikti informaciją apie būsimų metinių pranešimų rengimo etapus;

Įtraukimas

23. atkreipia dėmesį į 2011 m. gruodžio 13 d. Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės ir Komisijos pirmininko pavaduotojos pareiškimą Parlamentui, padarytą atsižvelgus į ilgalaikį Parlamento raginimą sukurti ES specialiojo įgaliotinio žmogaus teisių klausimais pareigybę; prašo, kad, jeigu ši pareigybė bus sukurta, ES specialusis įgaliotinis turėtų su įvairiais sektoriais susijusių įgūdžių, kurių reikia įgyvendinant sanglaudos politiką siekiant žmogaus teises įtraukti į visas ES politikos kryptis; tačiau perspėja, kad sukuriant tokio specialiojo įgaliotinio pareigybę negali būti siekiama atskirti žmogaus teisių politikos nuo bendros išorės politikos strategijos;

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

24. mano, kad labai svarbu, jog tarptautiniai susitarimai, visų pirma dėl prekybos, energetikos, readmisijos, saugumo ir techninio bendradarbiavimo srityse, neprieštarautų ES steigimo principams, įtvirtintiems ES sutarties 21 straipsnyje; siūlo prieš pradedant derybas dėl tokių susitarimų ir vykstant deryboms atlikti poveikio žmogaus teisėms vertinimus ir nustatyti kriterijus, o po derybų rengti reguliarias pažangos ataskaitas, kuriose būtų pateikti už įgyvendinimą atsakingų ES institucijų ir tarnybų ir vietos ir tarptautinių pilietinės visuomenės organizacijų, kaip oficialių pilietinės visuomenės stebėsenos mechanizmų, parengti vertinimai; šiuo tikslu primygtinai ragina visapusiškai taikyti ES sutarties 218 straipsnį, pagal kurį Komisija visais derybų dėl tarptautinių sutarčių su trečiosiomis šalimis etapais yra įpareigota teikti informaciją Parlamentui ir Tarybai; atsižvelgdamas į tai, mano, kad labai svarbu ES institucijoms teikti itin kvalifikuotą ir nepriklausomą informaciją apie atskirose šalyse susiklosčiusią padėtį žmogaus teisių ir demokratijos srityse;

25. siekiant, kad nebūtų apsiribojama bendrosiomis žmogaus teisių aspekto integravimo idėjomis, rekomenduoja nustatyti praktinių priemonių, kurios turi būti privalomos visiems užsienyje dirbantiems ES pareigūnams, taip pat valstybėse narėse dirbančiam personalui, dalyvaujančiam ES agentūrų, įskaitant FRONTEX, veikloje, ir ES užduotis atliekantiems arba ES finansuojamiems ekspertams, kurie turėtų laikytis tarptautinių normų ir standartų, rinkinių; pabrėžia, kad mokymai žmogaus teisių klausimais turi būti privalomi visiems EIVT ir atitinkamų Komisijos padalinių darbuotojams; rekomenduoja su žmogaus teisių aspekto integravimu susijusias užduotis įtraukti į pareigybių aprašus ir per metinį darbuotojų vertinimą vertinti, kaip atliekamos šios užduotys;

26. be to, rekomenduoja, kad sunkių žmogaus teisių pažeidimų atveju šalyje partnerėje, su kuria pasirašytas tarptautinis susitarimas, pvz., partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimas, ES imtųsi griežtesnių veiksmų ir taikytų atitinkamas sankcijas, kaip nustatyta susitarimo nuostatose dėl žmogaus teisių, įskaitant galimą laikiną susitarimo galiojimo sustabdymą;

27. pabrėžia, kad kartu su ES rinkimų stebėjimo misijos ataskaitomis labai svarbu parengti tinkamas tęstinės programos glaudžiai bendradarbiaujant su Europos Parlamentu ir užtikrinti, kad šios tęstinės programos taip pat būtų susijusios su vystymosi programomis;

28. pabrėžia, kad siekiant įtraukti tarptautinio teisingumo aspektą turi būti nuolat atsižvelgiama į kovą su nebaudžiamumu ir papildomumo principą platesniame prekybos, vystymosi ir pagalbos įgyvendinant teisinės valstybės principą kontekste; pabrėžia, kad pagrindinis rūpestis turėtų būti aukų rehabilitacija ir jų reintegracija į visuomenę, taip pat nukentėjusios bendruomenės, visų pirma dėmesį skiriant pažeidžiamoms grupėms, įskaitant moteris, vaikus, jaunimą ir neigaliuosius; pabrėžia, kad svarbu sukurti konstitucines struktūras, įskaitant veiksmingą teisinę sistemą, valdžių atskyrimo principo taikymą ir pripažintą bei nepriklausomą teismų sistemą, siekiant stiprinti žmogaus teisių skatinimą kiekvienoje šalyje; rekomenduoja TBT Romos statutą pridėti prie tarptautinių sutarčių gero valdymo ir teisinės valstybės klausimais, kurias turi ratifikuoti trečiosios šalys, priimtos į svarbesnę bendrąją lengvatinių muitų tarifų sistemą, rinkinio; rekomenduoja į ES susitarimų su trečiosiomis šalimis nuostatą dėl žmogaus teisių ir demokratijos nuosekliai įtraukti TBT nuostatą, atsižvelgiant į tai, kad šios nuostatos turi būti laikomos esmine susitarimų dalimi, ypač dėmesį skiriant strateginėms partnerystėms ir į Europos kaimynystės politiką įtrauktoms šalims;

ES veikla Jungtinėse Tautose

29. teigiamai vertina JT Generalinės Asamblėjos priimtą rezoliuciją Nr. 65/276 dėl ES dalyvavimo JT veikloje, kuri yra pirmas nedidelis žingsnis siekiant atnaujinti ES vaidmenį organizacijos veikloje; pabrėžia, kad išreiškiant vieningą poziciją neturėtų būti užmiršamos žmogaus teisių problemos, priešingai, mano, kad, siekdama toliau įgyvendinti plataus užmojo žmogaus teisių ir demokratijos skatinimo strategiją, ES dabar turi aktyviai reikalausti įgyvendinti savo teises ir pasinaudoti savo išskirtine padėtimi;

30. pakartoja savo raginimą Tarybai įgalioti Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją parengti valstybių narių ambasadorių ir ES ambasadorių nuolatinių konsultacijų gaires, visų pirma skirtas ambasadoriams, kurie dirba daugiašaliu lygmeniu, pvz., Ženevoje ir Niujorke, kad ES galėtų sėkmingai įgyvendinti savo JT darbotvarkę ir veikti siekdama žmogaus teisių skatinimo ir gynimo;

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

31. teigiamai vertina konstruktyvų vaidmenį, kurį ES atlieka pertvarkant Žmogaus teisių tarybą, visų pirma jos visapusišką paramą siekiant Vyriausiojo žmogaus teisių komisaro biuro nepriklausomumo, ginant specialųjų procedūrų, šalių įgaliojimų ir visų žmogaus teisių nedalomumo svarbą; rekomenduoja ES ir valstybėms narėms išreikšti savo aiškų prieštaravimą regioninių grupių praktikai, kai į Žmogaus teisių tarybą nariai renkami taikant vienodo kandidatų ir vietų skaičiaus sistemą; teigiamai vertina pirmąjį užbaigtą visuotinio periodinio vertinimo ciklą ir rekomenduoja ES valstybėms narėms rodyti pavyzdį, remiantis pirmojo etapo išvadomis, gautomis po konsultacijų nacionaliniu lygmeniu; pritaria tam, kad visuotinio periodinio vertinimo klausimas būtų toliau įtraukiamas į ES žmogaus teisių dialogus su trečiosiomis šalimis ir į šalies strategijos dokumentus;

32. atkreipia dėmesį į tai, kad siekiant, jog Žmogaus teisių taryba dažniau pritartų ES pasiūlymams, ES turi kuo greičiau pagerinti savo informavimo gebėjimus, taip pat pasitelkiant Sąjungos vyriausiosios įgaliojtinės ir Komisijos pirmininko pavaduotojos paramą, siekiant daryti spaudimą trečiųjų šalių kapitalistams, kad jie remtų ES pozicijas; teigiamai vertina labiau strateginį vidutinės trukmės požiūrį, susijusį su pasirengimu Tarybos Žmogaus teisių darbo grupėje (angl. COHOM) vykstančioms Žmogaus teisių tarybos sesijoms;

ES politika Tarptautinio baudžiamojo teismo (TBT) klausimu ir kova su nebaudžiamumu

33. teigiamai vertina tai, kad 2011 m. liepos 12 d. atnaujinta ES politika TBT klausimu; pažymi, kad Tarptautinio baudžiamojo teismo Romos statute nustatytas „kraštutinio atvejo“ mechanizmas, kad būtų galima patraukti atsakomybėn už nusikaltimus žmoniškumui, genocidą, karo nusikaltimus ir agresijos nusikaltimus atsakingus asmenis, remiantis Romos statute įtvirtintu papildomumo principu; pripažįsta Europos Komisijos pastangas sukurti ES papildomumo priemonių rinkinį, kuriuo siekiama paremti nacionalinių gebėjimų stiprinimą ir paskatinti politinę valią tirti tariamus tarptautinius nusikaltimus ir patraukti atsakingus asmenis baudžiamojon atsakomybėn, taip pat pabrėžia, kad svarbu visapusiškai konsultuotis su ES valstybėmis narėmis, Europos Parlamentu ir pilietinės visuomenės organizacijomis siekiant užbaigti rengti šį priemonių rinkinį; palankiai vertina ES valstybių narių pilietinės visuomenės pastangas remti papildomumo principo taikymą šalyse, kuriose įvykdyti nusikaltimai pagal tarptautinę teisę ir padaryta labai daug žmogaus teisių pažeidimų, ir ragina toliau dėti pastangas šioje srityje; ragina ES ir valstybes nares patvirtinti vidaus gairių, kuriose būtų nustatytos elgesio su asmenimis, kurių ieško TBT, kodeksas, rinkinį; ragina visas valstybes nares (ypač Kiprą, Čekiją, Vengriją, Italiją, Liuksemburgą ir Portugaliją) priimti nacionalinės teisės aktus dėl bendradarbiavimo su TBT ir sudaryti bendruosius susitarimus su TBT siekiant palengvinti bendradarbiavimą, ypač užtikrinti arešto orderių ir kitų Teismo prašymų vykdymą;

34. teigiamai vertina tai, kad per peržiūros konferenciją Kampaloje buvo priimti Romos statuto pakeitimai, susiję su agresijos nusikaltimu ir tam tikrais karo nusikaltimais, ir ragina visas valstybes nares nedelsiant ratifikuoti šiuos esminius pakeitimus ir įgyvendinti juos savo vidaus baudžiamosiose sistemose; todėl ragina Tarybą ir Komisiją naudoti savo tarptautinę įtaką siekiant užtikrinti ir padidinti Romos statuto visuotinumą, siekiant tarptautiniu lygmeniu priimti tarptautinę teisę pažeidžiančios agresijos veiksmų apibrėžtį; teigiamai vertina ES priištus išipareigojimus, ypač dėl kovos su nebaudžiamumu, kaip svarbiausią vertybę, kurios turi būti paisoma sudarant susitarimus su partneriais, ir ragina nuosekliai įgyvendinti šiuos išipareigojimus;

35. rekomenduoja, kad ES, atsižvelgdama į Kotonu susitarimą ir į ES ir regioninių organizacijų, pvz., Afrikos Sąjungos, Arabų Lygos, Amerikos valstybių organizacijos ir Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijos (ESBO), ir trečiųjų šalių dialogą, nuolat įtrauktų su TBT susijusias sąlygas į susitarimus su trečiosiomis šalimis ir skatintų gerbti TBT, su juo bendradarbiauti ir teikti jam pagalbą;

36. teigiamai vertina ES valstybių narių finansinę ir logistinę paramą TBT ir rekomenduoja toliau ją teikti; išreiškia savo didelį susirūpinimą dėl 2011 m. gruodžio mėn. vykusios TBT statuto šalių valstybių asamblėjos diskusijų biudžeto klausimais rezultatų, dėl kurių kyla nepakankamo Teismo finansavimo pavojus ir taip susilpninami jo gebėjimai vykdyti teisingumą ir reaguoti į naujas aplinkybes; ragina ES ir valstybes nares tinkamai remti Teismo veiklą, taip pat imtis aktyvaus vaidmens perduodant kaltinamuosius;

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

ES demokratijos rėmimo politika

37. primigtinai reikalauja, kad vystymosi, demokratijos, žmogaus teisių, geros valdymo ir saugumo sričių tikslai būtų tarpusavyje susiję; dar kartą primena savo įsitikinimą, kad visi ES išorės veiksmai turi apimti politinį aspektą, kuriuo būtų remiamas pliuralizmas, demokratija, pagarba žmogaus teisėms, pagrindinės laisvės ir teisinė valstybė, taip pat vystymosi aspektą, pagal kurį daugiausia dėmesio skiriama tvariu vystymuisi pagrįstai socialinei ir ekonomikos pažangai, įskaitant įskaitant skurdo naikinimą, kovą su nelygybe, esminį maisto poreikį; atsižvelgdamas į tai, priduria, kad ES paramos vystymuisi programos turėtų apimti konkrečias ir svarbias reformas siekiant užtikrinti pagarbą žmogaus teisėms, skaidrumą, lyčių lygybę ir skatinti kovą su korupcija paramą gaunančiose šalyse; be to, pažymi, kad toms paramą gaunančioms šalims, kurios akivaizdžiai nesilaiko pagrindinių žmogaus teisių ir laisvių ir kurios nepriima tarptautinius įsipareigojimus atitinkančių teisės aktų, turėtų būti taikomos griežtesnės sąlygos ir sustabdomas paramos teikimas;

38. mano, kad ES santykiai su visomis trečiosiomis šalimis turėtų būti grindžiami veiklos rezultatais pagrįstu požiūriu „daugiau už daugiau“ ir kad ES turėtų šalims partnerėms suteikti aukštesnio lygio statusą tik tuo atveju, jeigu akivaizdu, kad jose laikomasi žmogaus teisių ir demokratijos reikalavimų, ir nedvejodama sustabdyti šio statuso galiojimą, jeigu šių reikalavimų nebesilaikoma; mano, kad tolesnėse derybose su Rusija reikėtų nuodugniai apsvarstyti naują patobulinto partnerystės susitarimą;

39. ragina nuolat remti laisvai ir sąžiningai išrinktus naujus parlamentus, ypač pereinamojo laikotarpio šalyse arba tose šalyse, į kurias ES nusiuntė rinkimų stebėjimo misijas; mano, kad tokia parama turėtų būti finansuojama Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonės (EIDHR) ir geografinių priemonių lėšomis;

40. palankiai vertina planą įsteigti Europos demokratijos rėmimo fondą (EED), kaip nurodyta Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės ir Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Europos Komisijos bendrame komunikate, 3101-ajame ir 3130-ajame posėdžiuose priimtas Tarybos išvada, kurios paskatino priimti deklaraciją dėl Europos demokratijos rėmimo fondo steigimo, dėl kurios 2011 m. gruodžio 15 d. susitarta Nuolatinių atstovų komitete (COREPER), taip pat Europos demokratijos rėmimo fondo darbo grupės, kuri sudaryta remiant EIVT ir bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis ir ES institucijomis, pastangas, pabrėžia, kad šis fondas, prižiūrimas Parlamento, gali veikti kaip lanksti ir speciali priemonė, skirta veikėjams, kuriems būtina parama demokratiniais pokyčiams įgyvendinti nedemokratinėse ir pereinamojo laikotarpio šalyse; primygtinai ragina Tarybą užtikrinti, kad visomis tokiomis priemonėmis, kartu su kitais išorės veiksmais, būtų papildoma esamų priemonių, ypač Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonės, veikla, nekuriant naujų biurokratinių struktūrų; pabrėžia, kad ES indėlis į Europos demokratijos rėmimo fondo biudžetą turi būti tik papildomas ir jis turi būti mokamas visapusiškai laikantis finansinių taisyklių, paisant biudžeto valdymo institucijos teisės atlikti stebėseną ir priežiūrą;

Parama rinkimams

41. pabrėžia, kad svarbu teikti politinę paramą ne tik prieš pat rinkimus ir po jų, bet nuolat; teigiamai vertina Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės ir Komisijos pirmininko pavaduotojos dėmesį „tvirtai demokratijai“, kurioje demokratiniai procesai siejami su žmogaus teisėmis, saviraiškos ir asociacijų laisve, religijos ir tikėjimo laisve, teisine valstybe ir geru valdymu; pabrėžia, kad, atsižvelgiant į tai, teisė į religinę laisvę taip pat turėtų būti svarbi; nurodo, kad ši teisė iš tiesų visuotinai pripažinta viena iš svarbiausių pagrindinių žmogaus teisių;

42. dar kartą pabrėžia, kad svarbu atrinkti prioritetines šalis rinkimų stebėjimo misijoms, atsižvelgiant į galimą misijos poveikį skatinant tikrą ilgalaikį demokratijos diegimo procesą;

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

43. ragina Tarybą, Komisiją ir EIVT parengti politinę kiekvienos ES rinkimų stebėjimo misijos strategiją, po kurios, praėjus dviem metams po misijos užbaigimo, būtų vertinama demokratinė pažanga, ir šį vertinimą pateikti per metines Parlamento ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės ir Komisijos pirmininko pavaduotojos diskusijas žmogaus teisių klausimais; palankiai vertina Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės ir Komisijos pirmininko pavaduotojos išipareigojimą stebint rinkimus daugiau dėmesio skirti moterų, tautinių mažumų ir neįgalųjų – ir kaip kandidatų, ir kaip balsuotojų – dalyvavimui rinkimuose ⁽¹⁾;

44. pabrėžia, kad baigiantis kiekvienai rinkimų stebėjimo misijai svarbu bendradarbiaujant su kitais tarptautiniais subjektais parengti tikroviškas ir įgyvendinamas rekomendacijas, kurias prireikus skleisti ir jų įgyvendinimą stebėti ES delegacijos; mano, kad Parlamento nuolatinių delegacijų ir jungtinių parlamentinių asamblėjų vaidmuo stebint šių rekomendacijų įgyvendinimą ir analizuojant žmogaus teisių bei demokratijos srityse pasiektą pažangą turėtų būti daug didesnis; taigi pritaria, kad būtų skatinamas tvarus ir reguliarus dialogas su šių trečiųjų šalių parlamentais; pabrėžia, kad būtina pagerinti Europos Parlamento rinkimų stebėjimo delegacijų darbo metodiką ir tobulinti dalyvaujančių EP narių ir darbuotojų įgūdžius;

Dialogai žmogaus teisių klausimais ir konsultacijos su trečiosiomis šalimis

45. pabrėžia, kad dalyvavimas struktūriniuose dialoguose žmogaus teisių klausimais, nors ir palankiai vertintinas, vis dėlto dažnai naudojamas kaip dingstis siekiant išvengti diskusijų šiais klausimais aukštesniu politiniu lygiu, įskaitant partnerių aukščiausiojo lygio susitikimus; ragina visas ES institucijas, jos valstybes nares ir jų ambasadas dėti daugiau pastangų integruojant šiuos dialogus į visus šalyse vykdomus ES išorės veiksmus; pabrėžia, kad būtina užtikrinti skaidrumą ir viešas išankstines konsultacijas su pilietinės visuomenės organizacijomis, taip pat pranešti apie dialogų rezultatus informacinio pobūdžio susitikimuose;

46. todėl išreiškia savo nusivylimą dėl to, kad vykstant kai kuriems dialogams žmogaus teisių klausimais (kurių skaičius šiuo metu viršija keturiasdešimt) nebuvo pasiekta pažangos ir atkreipia dėmesį į kai kurių dalyvių išreikštą nuomonę, kad kai kuriais atvejais ES lygmens konsultacijos žmogaus teisių klausimais yra paverčiamos priemonėmis ir užuot padėjusios siekti išmatuojamų, apčiuopiamų rezultatų, jos tapo nuolatinio procesu;

47. apgailestauja dėl to, kad įvykusių dialogų ir (arba) konsultacijų vertinimai nepadėjo sukurti aiškių rodiklių ar kriterijų; primygtinai ragina iš anksto nustatyti kiekvieno dialogo arba konsultacijų uždavinius ir, jiems pasibaigus, iš karto skaidriai ir įtraukiant kuo daugiau suinteresuotųjų subjektų įvertinti jų pasiekimo lygį; pabrėžia, kad šių vertinimų išvados turi būti pateikiamos aukščiausiojo lygio susitikimuose ir kituose ES ir jos partnerių susitikimuose, ir šiomis išvadomis turi būti grindžiami ES ir valstybių narių veiksmai kituose dvišaliuose ir daugiašaliuose susitikimuose; mano, kad šioms rodomoms reikia skirti itin daug dėmesio siekiant užtikrinti demokratijos ir žmogaus teisių nuostatų veiksmingumą visuose įvairaus pobūdžio Europos Sąjungos susitarimuose;

48. pabrėžia, kad svarbu konsultuotis su pilietine visuomene norint nedelsiant pagerinti šių dialogų sąlygas ir turinį; primena, kad dialogai gali būti naudingi ir daryti įtaką tik tada, jei vėliau bus imtasi konkrečių veiksmų, atsižvelgiant į ES tikslus ir ES gaires dėl dialogų su trečiosiomis šalimis žmogaus teisių klausimais, ir jei bus taikomos taisomosios priemonės;

49. primena, kad ES turėtų panaudoti šiuos dialogus kaip priemonę siekdama atskleisti atskirus žmogaus teisių pažeidimų trečiojoje šalyje atvejus, pvz., politinių kalinių ir sulaikytų asmenų atvejus Vietname ir Kinijoje, kur jie kalinami dėl taikos naudojimosi pagrindinėmis teisėmis, būtent žodžio, susirinkimų, asociacijų ir religijos laisvėmis; be to, ragina ES nuolat naudotis šia galimybe ir tikrinti, kaip reaguojama į atskleistus atskirus žmogaus teisių pažeidimų atvejus, stebėti šiuos atvejus ir glaudžiai koordinuoti veiksmus su įsitraukusiomis žmogaus teisių gynimo organizacijomis, taip pat su kitomis valstybėmis, kurios vykdo dialogą žmogaus teisių klausimais su atitinkama šalimi;

⁽¹⁾ 2011 m. gruodžio 12 d. bendras komunikatas „Žmogaus teisės ir demokratija – svarbiausias ES išorės veiksmų elementas. Veiksmingesnio požiūrio formavimas“.

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

50. apgailestaudamas pažymi, kad buvo atlikti tik keli vertinimai ir jie buvo atliekami nereguliariai, nepaisant gairėse nustatyto reikalavimo, kad dialogai „turi būti vertinami kas dvejus metus“; itin apgailestauja, kad iki šiol Europos Parlamentas pastoviai nedalyvauja atliekant vertinimus, įskaitant Rusijos ir Kinijos vertinimus; ragina nustatyti Europos Parlamento dalyvavimo šiuose vertinimuose oficialią tvarką ir užtikrinti, kad tai būtų atliekama kuo atviriau ir skaidriau; primena gairėse pateiktą teiginį, kad „pilietinė visuomenė dalyvaus atliekant šį vertinimą“, ir mano, kad norint įgyvendinti šį įsipareigojimą reikia sukurti konkretų mechanizmą;

51. pareiškia, kad yra ypač susirūpinęs dėl padėties Malyje po to, kai šalyje 2012 m. kovo 22 d. įvyko perversmas, ir dėl to, kad ši šalis susiduria su didžiausia humanitarine krize per pastaruosius 20 metų, kilusia dėl aprūpinimo maistu trūkumo, nuo kurio kenčia apie trys milijonai žmonių, ir dėl gyventojų persikėlimo, kuris kilo dėl konfliktų šiaurėje; prašo Europos Sąjungos suteikti papildomą humanitarinę pagalbą siekiant pakeisti šią padėtį; taip pat mano, kad Europos Sąjunga ir jos valstybės narės privalo raginti rasti taikų konflikto sprendimą, kuriuo visų pirma būtų siekiama apsaugoti gyventojus, be išorės jėgų įsikišimo į šalies politikos reikalus;

52. pakartoja, kad moterų teisės turėtų būti svarbus ES rengiamų dialogų žmogaus teisių klausimais ir ES politinio dialogo su trečiosiomis šalimis, su kuriomis pasirašyti bendradarbiavimo ar asociacijos susitarimai, aspektas, atsižvelgiant į šių susitarimų nuostatas, susijusias su žmogaus teisėmis; taip pat pakartoja, kad moterų dalyvavimas taikioje pereinamojo laikotarpio veikloje (prie derybų stalo ir imantis aktyvaus vaidmens) turėtų būti plečiamas; ragina Komisiją ir Tarybą, atsiradus bet kokiam šių nuostatų pažeidimui, imtis visų reikiamų priemonių;

53. apgailestauja, kad nepaisant visų Europos Parlamento ir kitų tarptautinių institucijų raginimų Michailas Chodorkovskis buvo antrą kartą nuteistas vykdant politizuotą ir administraciniais motyvais grindžiamą teismo procesą Rusijoje, kuri nesivadovavo teisingos ir nepriklausomos teismų sistemos principais, taip šiurkščiai pažeisdama žmogaus teises;

Nuostatos dėl žmogaus teisių ir demokratijos

54. ragina su pramoninėmis ir besivystančiomis trečiosiomis šalimis sudarant susitarimus, įskaitant sektorinius susitarimus, prekybos ir techninius arba finansinės pagalbos susitarimus, į juos įtraukti aiškiai suformuluotas privalomas nuostatas dėl žmogaus teisių ir demokratijos, nenumatant jokių išimčių; ragina Komisiją užtikrinti griežtesnį tokių nuostatų vykdymą; primena, kad būtina parengti bendrą žmogaus teisių ir demokratijos gairių katalogą, kuris būtų naudojamas aprašymo ir vertinimo tikslais ir kurį pripažintų visos ES institucijos; mano, kad Europos žmogaus teisių konvencijos ir kitų svarbiausių tarptautinių žmogaus teisių konvencijų įgyvendinimas galėtų būti svarbus tokių ES žmogaus teisių ir demokratijos gairių aspektas;

55. prašo Komisijos sutikti naudoti nuolatinių susitarimų galiojimo sustabdymo mechanizmą, jei pakartotinai pažeidžiamos standartinės žmogaus teisių išlygos;

56. pabrėžia, kad taikant dabartiniuose laisvosios prekybos susitarimuose (LPS), kurie artimiausiu metu turi būti pateikti svarstyti Parlamentui, numatytą nuostatą Parlamentui suteikiama galimybė pačiam išnagrinėti galimybes iš anksto, dar prieš ratifikuojant, nustatyti žmogaus teisių kriterijus, siekiant konkrečios ir patikrinamos pažangos žmogaus teisių srityje; dar kartą ragina Komisiją parengti naują pavyzdinę nuostatą, pagal kurią būtų nurodomi šalių tarptautiniai įsipareigojimai, būtų numatyta konsultavimosi procedūra ir konkrečiai nurodyti politiniai ir teisiniai mechanizmai, kurie būtų naudojami, jei bendradarbiavimą būtų prašoma sustabdyti dėl pakartotinių arba nuolatinių žmogaus teisių pažeidimų, kuriais pažeidžiama tarptautinė teisė; mano, kad nuostatos dėl žmogaus teisių ir demokratijos įgyvendinimo mechanizmas, kurio reikalauja Parlamentas, yra vienintelis būdas tikram tokių nuostatų vykdymui užtikrinti ir turėtų būti laikomas prevencine ir išpėjama priemone, kuria skatinama pradėti dialogą tarp ES ir šalies partnerės, vėliau taikant stebėsenos mechanizmą; rekomenduoja sukurti aiškią palaipsniui taikomų sankcijų sistemą, neatsisakant galimo galutinio sustabdymo; primygtinai tvirtina, kad šiais klausimais Parlamentas sprendimus turi priimti bendrai su Komisija ir Taryba;

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

57. atkreipia dėmesį į poreikį užtikrinti veiksmingą duotų įsipareigojimų, susijusių su žmogaus teisių ir demokratijos principų laikymusi ir skatinimu, įgyvendinimo stebėseną; ragina pasinaudoti poveikio tyrimais ne tik tvaraus vystymosi, bet ir žmogaus teisių bei demokratijos srityse, ir per derybas atsižvelgti į šiuose tyrimuose pateiktus vertinimus ir išvadas ir užtikrinti, kad į jas būtų atsižvelgta galutiniuose susitarimuose;

58. siūlo naudoti objektyvius rodiklius ir kriterijus tiriant poveikį žmogaus teisėms ir jų vertinimui;

Prekyba ir žmogaus teisės

59. tikisi, kad visuose būsimuose laisvosios prekybos susitarimuose bus numatytas išsamus skyrius dėl socialinės ir aplinkos apsaugos ir atsižvelgdamas į šiuo metu vykstančias derybas apgailestauja dėl to, kad kai kurie partneriai, pvz., Indija ir Kanada, išreiškė prieštaravimą šiam principui; ragina susitarimuose sugriežtinti skyrių dėl tvaraus vystymosi numatant skundų pateikimo procedūrą, kuria galėtų pasinaudoti socialiniai partneriai ir pilietinė visuomenė, įsteigiant nepriklausomą instituciją, kuri spręstų atitinkamus ginčus, ir suteikiant galimybę pasinaudoti patekimo į rinką nuostatų mechanizmams lygiaverčiu ginčų sprendimo mechanizmu, pagal kurį būtų numatytos baudos ir prekybos lengvatų panaikinimas tuo atveju, jei sunkinančiomis aplinkybėmis pažeidžiami susiję aplinkos apsaugos ir darbo standartai; pabrėžia, kad reikia toliau stiprinti GSP+ sistemos stebėsenos ir vykdymo užtikrinimo mechanizmus; mano, kad įmonių socialinės atsakomybės (ISA) tikslai turėtų būti privalomi Europos įmonėms, veikiančioms šalyse, kuriose silpnos institucijos;

Europos kaimynystės politika (EKP)

60. mano, kad Arabų pavasaris parodė, jog ligšiolinė ES politika siekiant veiksmingai remti tvirtą gyventojų pasiryžimą siekti demokratijos, pagarbos pagrindinėms laisvėms ir teisingumo, taip pat siekiui turėti atskaitingą ir atstovaujamąją vyriausybę šalyse, kuriose šis siekis slopinamas, yra netinkama; todėl teigiamai vertina bendrus Komisijos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės ir Komisijos pirmininko pavaduotojos komunikatus „Naujas požiūris į kintančią kaimynystę“, kuriame, be kitų punktų, tvirtinama, kad reikia įsteigti Europos demokratijos rėmimo fondą, ir „ES ir pietinių Viduržemio jūros regiono šalių partnerystę siekiant demokratijos ir bendros gerovės“ ir požiūrį į bendrus įsipareigojimus ir tarpusavio atskaitomybę, susijusius su visuotinėmis žmogaus teisių, demokratijos ir teisinės valstybės vertybėmis, griežtesnes paskatomis grindžiamas sąlygas, politikos sričių atskyrimą, daugiašalio ir regionų bendradarbiavimo plėtrą ir didesnio pilietinės visuomenės dalyvavimo principą; pabrėžia, kad Arabų pavasaris taptų paradoksu, jei Arabų pavasario šalyse būtų atsisakoma gerbti pagrindines moterų, žmogaus teisių gynėjų, religinių mažumų ir kitų visuomenės grupių teises;

61. mano, kad nuo Arabų pavasario pradžios vietinės NVO ir susivieniję piliečiai atlieka labai svarbų vaidmenį sutelkiant žmones ir skatinant jų dalyvavimą visuomeniniame gyvenime, siekiant informuoti žmones apie jų teises ir padedant jiems suvokti, kas yra demokratija ir kokių galimybių ji atveria; pabrėžia, kad būsimų reformų politiniai prioritetai turi būti nustatomi po konsultacijų su šalies NVO ir pilietinių teisių gynėjais;

62. pabrėžia, kad taip pat reikia remti demokratinį judėjimą Rytų kaimynystės šalyse; pritaria naujam požiūriui į Europos kaimynystės politiką, kuria siekiama teikti didesnę paramą partneriams, kurie įsitraukę į gilesnės ir tvaresnės demokratijos kūrimą ir integracinės ekonominės plėtros rėmimą, taip pat dviejų Europos kaimynystės politikos regioninių aspektų stiprinimą;

63. pritaria veiklos rezultatais pagrįstam požiūriui „daugiau už daugiau“, atsižvelgiant į naują EKP viziją; primygtinai reikalauja politikos sričių atskyrimą grįsti aiškiai apibrėžtais kriterijais ir reguliariai stebimais rodikliais ir siūlo, kad komunikatuose nustatyti rodikliai būtų prilyginti tikslams, kurie būtų papildyti konkretesniais, geriau įvertinamais, lengviau pasiekiamais ir apibrėžtos įgyvendinimo trukmės rodikliais;

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

ragina EIVT ir Komisiją nustatyti aiškią ir tinkamą metodiką EKP šalių duomenims įvertinti atsižvelgiant į tai, ar jos gerbia ir skatina demokratiją ir žmogaus teises, teikti reguliarias ataskaitas, kurios sudarytų lėšų paskirstymo remiantis principu „daugiau už daugiau“ pagrindą, ir įtraukti šiuos vertinimus į metines pažangos ataskaitas; pabrėžia, kad lėšos, kurių negalima skirti ar pervesti dėl neigiamo vertinimo, turėtų būti iš naujo paskirstytos kitiems Europos kaimynystės politikos šalyse partnerėse įgyvendinamiems projektams ir Pietų, ir Rytų kaimynystės šalių regionuose;

64. atkreipia dėmesį į didelę aktyvaus pilietinės visuomenės dalyvavimo ir jos prisidėjimo prie valdymo procesų ir visuomenės kaitos svarbą, pripažįstant poreikį įtraukti moterų ir mažumų grupių atstovus į tokius procesus, tvirtai pritaria didesniam pilietinės visuomenės įtraukimui į šiuos procesus nuolat gerinant informavimą ir vis labiau pabrėžiant tai, kad į pilietinės visuomenės požiūrį turi būti atsižvelgta politikos kūrimo procese; šiuo atžvilgiu palankiai vertina visas ES programas, kurios skirtos jauniems specialistams rengti ir kuriomis siekiama supaprastinti studentų mainų programų su trečiosiomis šalimis įgyvendinimą, nes tuo veiksmingai prisidedama prie pilietinės visuomenės kūrimo; pabrėžia, kad būtina teikti nepriklausomą struktūrinę ir finansinę paramą pilietinei visuomenei; mano, kad, remiantis Jungtinių Tautų Žmogaus teisių tarybos (JTŽTT) atliekamo visuotinio periodinio vertinimo pavyzdžiu, vietos ir tarptautinio lygmens pilietinės visuomenės veikėjai turėtų būti įtraukiami į Komisijos EKP pažangos ataskaitų rengimo procesą ir pateikti savo atskirus vertinimus, kurie turi būti pridedami prie šių ataskaitų; palankiai vertina veiksmus, kurių imamasi siekiant sukurti Pilietinės visuomenės priemonę ir Europos demokratijos rėmimo fondą, ir ragina būsimoje daugiametėje finansinėje programoje numatyti skirti jiems pakankamai daug finansinių lėšų; primygtinai reikalauja, kad ateityje pilietinė visuomenė tiesiogiai prisidėtų dalyvaudama pilietinės visuomenės stebėsenos institucijų sistemoje;

65. itin nerimauja dėl to, kad keturios Europos kaimynystės politikos šalys partnerės nepasirašė JT Konvencijos prieš kankinimą fakultatyvaus protokolo, vienuolika šalių jo neratifikavo ir dar keturiolika šalių nenustatė reikiamų prevencinių priemonių; ragina ES imtis skubių veiksmų šiam trūkumui pašalinti;

66. mano, kad skatinti naudoti nesmurtines priemones ir jas remti yra tarptautinė vertybė ir tinkamas būdas iš esmės ginti ir skatinti žmogaus teises, visų pirma atsižvelgiant į tai, kad nesmurtinių priemonių naudojimas duoda teigiamų rezultatų siekiant užkirsti kelią konfliktams ir remti demokratiją, teisinę valstybę ir pilietinę visuomenę visame pasaulyje; siūlo nesmurtines priemones laikyti aktualiomis ir politiškai svariomis Europos Sąjungos vidaus ir išorės politikos priemonėmis ir remti iniciatyvas, kurios gali prisidėti prie nesmurtinio ir takaus piliečių pasipriešinimo visame pasaulyje ir jį plėtoti, teikiant praktinę pagalbą, kuria siekiama remti nesmurtines priemones naudojančius veikėjus ir žmogaus teisių gynėjus;

67. pakartoja savo raginimą Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai ir valstybėms narėms siekti tvirtos ES bendros pozicijos dėl tolesnių veiksmų, susijusių su faktų nustatymo misija Gazos konflikto klausimu, viešai reikalauti jos rekomendacijų įgyvendinimo ir atsakomybės už visus tarptautinės teisės pažeidimus, nepriklausomai nuo to, kas būtų įtariamas pažeidėjas, atliekant nepriklausomus, nešališkus, skaidrius ir veiksmingus tyrimus; laikosi nuomonės, kad be atskaitomybės ir teisingumo negali būti veiksmingo Artimųjų Rytų taikos proceso;

Išorės finansavimo priemonės, visų pirma Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonė (EIDHR)

68. atkreipia dėmesį į tai, kad nors žmogaus teisių klausimu padaryti tvirti ES politiniai pareiškimai, programavimo etapuose šių pareiškimų įtaka susilpnėjo ir išipareigojimai žmogaus teisių klausimais konkrečiuose dokumentuose ir šalių sektoriams skiriant asignavimus išnyko; apgailestaudamas pažymi, kad žmogaus teisės ir demokratija kartais išskirtinai priskiriami Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonėi ir tai kenkia šių klausimų sprendimui visomis priemonėmis;

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

69. teigiamai vertina Komisijos komunikatą dėl pokyčių darbotvarkės ir tai, kad jame atkreiptas dėmesys į tai, jog vystymosi, demokratijos, žmogaus teisių, gero valdymo ir saugumo tikslai yra tarpusavyje susiję; teigiamai vertina tai, kad daugiau dėmesio skiriama šalių partnerių išpareigojimams nustatyti įvairias priemones ir sąlygas nacionaliniu lygmeniu; kartu pabrėžia, kad būtina panaikinti esamus dvejopus standartus ir vengti jų ateityje; teigiamai vertina tai, kad ši politika įtvirtinta Komisijos komunikate „Požiūris į paramą trečiųjų šalių biudžetui ateityje“, kuriame teigiama, kad bendra parama biudžetui bus teikiama tik tada, kai šalys partnerės išpareigos laikytis tarptautinių žmogaus teisių ir demokratijos standartų; ragina Komisiją ir EIVT, siekiant įgyvendinti tokį politinį pagrindą praktikoje, imtis konkrečių, operatyvinių, apibrėžtos įgyvendinimo trukmės ir įvertinamų veiksmų, kurie būtų įgyvendinami skirtingose bendradarbiavimo srityse, ir juos papildyti veiksmiais, būtiniais institucinei struktūrai ir administraciniam gebėjimams stiprinti;

70. primygtinai rekomenduoja numatant būsimas vystymosi priemones ypatingą dėmesį skirti teminėms programoms, nes jose konkrečiai nagrinėjami žmogaus teisių klausimai, kad būtų skatinamas vystymosi ir žmogaus teisių klausimų susiejimas siekiant abipusio papildymo;

71. pažymi, kad siekiant kuo didesnio suderinamumo ir veiksmingumo reikia patikima vietos aplinkybių analize pagrįsto strateginio požiūrio, siekiant apimti skirtingas geografines ir temines priemones, kuriomis siekiama užtikrinti žmogaus teisių apsaugą ir jas skatinti, panaikinant esamus dvejopus standartus ir vengiant jų ateityje; atsižvelgdamas į tai, teigiamai vertina 2011 m. gruodžio 12 d. bendrą komunikatą „Žmogaus teisės ir demokratija – svarbiausias ES išorės veiksmų elementas. Veiksmingesnio požiūrio formavimas“ prisiimtą išpareigojimą ES paramos programavimo ir įgyvendinimo etapais atsižvelgti į šalių žmogaus teisių strategijas ir ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją parengti išsamesnę metodiką šiam išpareigojimui įgyvendinti;

72. teigiamai vertina Komisijos pasiūlymus dėl išorės veiksmų priemonių po 2014 m., visų pirma didelį dėmesį poreikiui nustatyti supaprastintas ir lanksčias sprendimų priėmimo procedūras, kurios sudarytų galimybes greičiau patvirtinti įgyvendinamas metines veiksmų programas ir taip suteikti paramą; vertina pilietinėje visuomenėje vykstančias plataus masto konsultacijas ir tiki, kad galutiniuose dokumentuose bus atsižvelgta į visus suinteresuotiesiems subjektams rūpimus klausimus;

73. teigiamai vertina aiškesnę Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonės tikslų apibrėžtį ir atnaujintą jos taikymo sritį, didesnę dėmesį skiriant ekonominėms, socialinėms ir kultūrinėms teisėms, minties, sąžinės ir religijos ar tikėjimo laisvėms ir paramai demokratijai; palankiai vertina naują galimybę sudėtingiausiomis sąlygomis arba aplinkybėmis finansinę paramą veiksmams skirti tiesiogiai arba didinti paramą žmogaus teisių gynėjams ir neįregistruotoms organizacijoms;

74. pabrėžia, kad programuojant Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonę ir kitas priemones, turinčias ypatingą poveikį žmogaus teisėms ir demokratijai, turi būti atsižvelgiama į Parlamento išimtinės teisės; taigi laikosi tvirtos nuomonės, kad Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonės ir šių kitų priemonių strateginiai dokumentai negali būti laikomi įgyvendinimo aktais ir turi būti priimami laikantis SESV 290 straipsnyje dėl deleguotųjų aktų nustatytos procedūros;

Mirties bausmė

75. teigiamai vertina sėkmingus 2010 m. gruodžio 21 d. JT Generalinės Asamblėjos rezoliucijos Nr. 65/206 dėl mirties bausmės taikymo moratoriumo rezultatus, iš kurių matoma, kad nuolat stiprėja pasaulinis pritarimas jos panaikinimui ir didėja žmogaus teisių gynėjų, teisėjų, politikų ir apskritai gyventojų informuotumas; taip pat teigiamai vertina svarbų ES vaidmenį, kurį ji atliko užtikrinant šią pergalę; tikisi, kad valstybės narės ir EIVT glaudžiai bendradarbiaus rengiant 2012 m. Generalinės Asamblėjos rezoliuciją;

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

76. pakartoja, kad Sąjunga bet kuriuo atveju prieštarauja mirties bausmei ir ragina ES ir toliau visuose galimuose pasaulio forumuose naudoti bendradarbiavimo ir diplomatijos priemones ir siekti uždrausti mirties bausmę laikantis ES gairių dėl mirties bausmės, taip pat užtikrinti, kad būtų gerbiama kiekvieno asmens, kuriam gresia mirties bausmė, teisė į teisingą teismo procesą nenaudojant kankinimų ir kitokio netinkamo elgesio siekiant priversti prisipažinti; ragina šalyse, kuriose, nepaisant ES ir kitų šalių pastangų, vis dar taikoma mirties bausmė, gerbti pagrindines pasmerktų mirti asmenų žmogaus teises, įskaitant visapusišką prieigą prie informacijos apie jų padėtį, bent jau šeimos nariams ir artimiems giminėms, pagarbą palaikams ir teisę į tinkamas laidotuves; smerkia neseniai Baltarusijoje įvykdytus mirties nuosprendžius Dmitrijui Konovalovui ir Vladislavui Kovaliovui, pabrėžia, kad šios pagrindinės teisės nebuvo gerbiamos, nes mirties bausmės įvykdytos slapta, nežinant šeimai ir nesudarant galimybės atsiimti palaikus, kad juos būtų galima pagarbiai palaidoti; primena, kad ES teikia paramą pilietinės visuomenės organizacijoms, kovojančioms su mirties bausme; prašo Komisijos kovą su šia žiauria ir nežmoniška bausme laikyti teminiu Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonės prioritetu;

77. pabrėžia, kad ES svarbu ir toliau stebėti sąlygas, kuriomis vykdoma mirties bausmė tose šalyse, kuriose mirties bausmė vis dar taikoma, ir remti teises ir konstitucines reformas siekiant visiškai ir galutinai uždrausti mirties bausmę;

78. ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją, EIVT ir Komisiją pateikti gaires dėl išsamios politikos, susijusios su ES piliečiais, kuriems gresia mirties bausmė trečiojoje šalyje, įskaitant griežtas tapatybės nustatymo, teisinės pagalbos teikimo ir ES teisinės intervencijos procedūras;

79. palankiai vertina 2011 m. gruodžio 20 d. Komisijos sprendimą iš dalies pakeisti Reglamentą (EB) Nr. 1236/2005 ir taip sugriežtinti tam tikrų vaistų, kurie gali būti naudojami vykdant mirties bausmę, ir įrangos, kuri gali būti naudojama kankinimams, eksporto kontrolę; ragina Komisiją panaikinti likusias reglamento spragas įvedant visa apimančią galutinio naudojimo sąlygą, kuria būtų draudžiama eksportuoti vaistus, kurie gali būti naudojami kankinant ar vykdant mirties bausmę;

Ginklų kontrolė

80. pažymi, kad 60 proc. visų žmogaus teisių pažeidimo ir piktnaudžiavimo jomis ginkluotų konfliktų teritorijose ir už jų atvejų, kuriuos užfiksavo tarptautinė organizacija „Amnesty International“, buvo tiesiogiai susiję su šaunlių ir lengvųjų ginklų naudojimu; pripažįsta ypač didelį šaunlių ir lengvųjų ginklų naudojimo poveikį vaiko teisių įgyvendinimui ir vaikų apsaugai nuo smurto; teigiamai vertina ES, kaip pasaulinės lyderės, vaidmenį 2008 m. priimant teisiškai privalomą bendrąją poziciją dėl ginklų eksporto, tačiau pabrėžia, kad reikia toliau stebėti, kaip ji įgyvendinama ES lygmeniu; primygtinai ragina ES atlikti vadovaujamąjį vaidmenį procese, kuriuo siekiama sudaryti tarptautinę Sutartį dėl prekybos ginklais šių metų JT konferencijoje, ir užtikrinti, kad būtų sudaryta griežta, teisiškai privaloma sutartis;

81. reiškia didelį susirūpinimą dėl to, kad vaikai naudojami kaip kareiviai; ragina Europos Sąjungą imtis skubių veiksmų siekiant juos nuginkluoti, reabilituoti ir iš naujo integruoti į visuomenę laikant šiuos veiksmus pagrindiniu ES politikos kryptį, kuriomis siekiama stiprinti žmogaus teises, vaikų apsaugą ir pakeisti smurtą politiniais konfliktų sprendimo mechanizmais, įgyvendinimo aspektu;

Kankinimas ir kitoks žiaurus, nežmoniškas bei žeminantis elgesys arba baudimas

82. ragina visas valstybes nares, kurios to dar nepadarė, ratifikuoti JT Konvencijos prieš kankinimą fakultatyvinį protokolą siekiant didesnio vidaus ir išorės politikos nuoseklumo;

83. ragina visas valstybes nares, Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją ir EIVT aktyviai dalyvauti sprendžiant problemas, susijusias su sulaukytų asmenų žmogaus teisėmis ir perpildytais kalėjimais ES ir už jos ribų;

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

84. pabrėžia, kad svarbu atpažinti su lytimi susijusių kankinimų ir žeminančio elgesio formas (įskaitant moters lyties organų žalą ir išžaginimą) ir primygtinai reikalauja, kad dedant suderintas ES pastangas kankinimo problemai spręsti būtų tinkamai atsižvelgta į lyties aspektą;

85. dar kartą ragina Komisiją į Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1236/2005 dėl prekybos tam tikromis prekėmis, kurios galėtų būti naudojamos mirties bausmei vykdyti, kankinimui ar kitokiam žiauriam, nežmoniškam ar žeminančiam elgesiui ir baudimui, įtraukti nuostatą dėl vadinamojo galutinio kankinimo prietaiso naudojimo, pagal kurią valstybės narės galėtų, remdamosi išankstine informacija, apriboti ir taip neleisti eksportuoti visų prekių, dėl kurių kyla didelis pavojus, kad jų galutiniai vartotojai panaudos jas šiems tikslams;

86. primena tragišką Sergejaus Magnickio, kuris kovojo su aukšto rango pareigūnų korupcija ir buvo mirtinai pareigūnų nukankintas, bylą; apgailestauja dėl to, kad šis atvejis vis dar nėra ištirtas ir už Sergejaus Magnickio mirtį atsakingi asmenys nubausti; primygtinai ragina Rusijos teismines institucijas užbaigti tyrimą atskleidžiant ir nubaudžiant kaltus asmenis;

Žmogaus teisių gynėjai

87. teigiamai vertina ES politinį išipareigojimą remti žmogaus teisių gynėjus, kaip nusistovėjusį ES išorės santykių politikos žmogaus teisių srityje aspektą, ir daugybę teigiamai vertintų oficialių protestų, teismo procesų stebėjimo, lankymosi kalėjimuose ir kitų konkrečių veiksmų, įskaitant nuolatinius institucinius susitikimus su žmogaus teisių gynėjais, kurių ėmėsi ES misijos ir delegacijos, pavyzdžių, tačiau vis dar nerimauja dėl nepakankamo ES gairių dėl žmogaus teisių gynėjų įgyvendinimo kai kuriose trečiosiose šalyse; mano, kad Sąjungos vyriausioji įgaliotinė ir Komisijos pirmininko pavaduotoja turėtų pateikti rekomendacijas dėl aktyvesnių veiksmų tose misijose, kuriose įgyvendinimas buvo pastebimai nepakankamas;

88. primygtinai ragina ES ir jos valstybes nares skatinti ES misijas ir delegacijas remti žmogaus teisių gynėjų ir jų organizacijų atliekamą darbą ir rodyti solidarumą su jais, nuolat su jais susitinkant ir aktyviai bendradarbiaujant, taip pat įtraukiant jų darbo rezultatus į konkrečios šalies strategijas dėl žmogaus teisių ir demokratijos ir nuolat bendradarbiaujant su Parlamentu;

89. primena savo raginimą ES nuolat priminti atskirus žmogaus teisių gynėjų atvejus dialoguose žmogaus teisių klausimais, vykstančiuose su tomis trečiosiomis šalimis, kuriose žmogaus teisių gynėjai ir toliau patiria bauginimus ir puldinėjimus;

90. pabrėžia nuolatinio bendravimo su nepriklausoma pilietine visuomene svarbą, taip pat galimybių žmogaus teisių gynėjams tiesiogiai ir lengviau susisiekti su ES delegacijomis trečiosiose šalyse svarbą; teigiamai vertina tai, kad į delegacijas ir (arba) valstybių narių ambasadas buvo paskirti ryšių su žmogaus teisių gynėjais palaikymo pareigūnai, ir pabrėžia, kad tai turėtų būti patyrę ir tinkamai išmokyti pareigūnai, kurių funkcijos būtų tinkamai reklamuojamos ir viduje, ir išorėje; ypač teigiamai vertina tai, kad Sąjungos vyriausioji įgaliotinė ir Komisijos pirmininko pavaduotoja nurodė visada susitikianti su žmogaus teisių gynėjais per savo vizitus trečiosiose šalyse ir ragina visus už išorės santykius atsakingus Komisijos narius laikytis šios praktikos ir teikti Parlamentui šių susitikimų ataskaitas;

91. primena savo 2010 m. lapkričio 25 d. rezoliuciją dėl padėties Vakarų Sacharoje; smerkia tolesnes Vakarų Sacharos okupuotų teritorijų gyventojų represijas ir prašo laikytis pagrindinių teisių, visų pirma su asociacijų, saviraiškos ir demonstracijų laisvės; prašo išlaisvinti 80 Vakarų Sacharos politinių kalinių, pirmiausia 23 asmenis, nuo 2010 m. lapkričio mėn. be nuosprendžio kalinamų Salė kalėjime po to, kai buvo išardyta Gdaim Iziko stovykla; pakartoja savo prašymą sukurti žmogaus teisių Vakarų Sacharoje stebėsenos tarptautinį mechanizmą ir teisingą ir tvarų konflikto sprendimą, paremtą Vakarų Sacharos gyventojų apsisprendimo teise laikantis Jungtinių Tautų rezoliucijų;

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

92. primena savo raginimą institucijoms aktyviau bendradarbiauti tarpusavyje žmogaus teisių gynėjų atžvilgiu; mano, kad ES gebėjimą reaguoti ir skirtingų institucijų veiksmų, kurių jos imasi siekdamos padėti staigiai krizinėje padėtyje atsidūrusiems žmogaus teisių gynėjams, nuoseklumą galėtų padidinti bendra įspėjimo sistema, paremta koordinavimo centrų veikla, ir ragina EIVT ir Komisiją kartu su Europos Parlamentu toliau tirti šios sistemos sukūrimo galimybę;

93. pritaria Europos Parlamento išipareigojimui padidinti A. Sacharovo premijos vaidmenį ir sustiprinti A. Sacharovo premijos laureatų tinklą ir pabrėžia, kad šis tinklas atlieka svarbų vaidmenį, be kita ko, gaivindamas tarpinstitucinį bendradarbiavimą, kuriuo siekiama remti žmogaus teisių gynėjus visame pasaulyje; ragina visas ES institucijas labiau įsitraukti ir bendradarbiauti šiame procese ir, atsižvelgdamas į tai, palankiai vertina tai, kad metiniame pranešime apie žmogaus teisių padėtį pasaulyje pateikta nuoroda į A. Sacharovo premiją; dar kartą ragina Tarybą ir Komisiją toliau palaikyti ryšį su kandidatais A. Sacharovo premijai gauti ir šios premijos laureatais, kad būtų užtikrintas nuolatinis dialogas ir būtų stebima žmogaus teisių padėtis atitinkamose šalyse, taip pat teikti apsaugą aktyviai persekiojamiems asmenims ir apie tai informuoti Europos Parlamentą;

94. išipareigoja reguliariau įtraukti moterų teisių klausimus į savo diskusijas ir rezoliucijas dėl žmogaus teisių ir, siekdamas ginti moterų teises pasaulyje, naudotis A. Sacharovo premijos tinklu, visų pirma bendradarbiaujant su premijos laimėtojomis moterimis;

Moterys ir žmogaus teisės

95. atkreipia dėmesį į skirtingus moterų vaidmenis, patirtį ir indėlį užtikrinant taiką ir saugumą; smerkia seksualinės prievartos naudojimą tokiose šalyse kaip Kongo Demokratinė Respublika ir ragina visiškai netoleruoti tokio smurto kaltininkų, ypač kai jie priklauso ES deleguotų misijų ir operacijų karinėms ir policijos pajėgoms; taip pat pabrėžia, kad svarbu užtikrinti nukentėjusiesiems galimybę gauti įvairiapusiškas kompleksines reabilitacijos paslaugas, kurios apimtų reikiamą medicininę ir psichologinę pagalbą, taip pat teises, socialines, bendruomenines, profesines, švietimo paslaugas ir laikiną ekonominę paramą;

96. teigiamai vertina tai, kad ES yra lyderė įgyvendinant Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliuciją Nr. 1325 ir susijusias rezoliucijas; primygtinai ragina Tarybą, Komisiją ir EIVT imtis veiksmų siekiant panaikinti atotrūkį tarp politikos ir praktikos ir primygtinai ragina valstybes nares, kurios dar nepatvirtino nacionalinių veiksmų planų, kuo greičiau tai padaryti;

97. teigiamai vertina tai, kad sukurtas JT padalinys *Moterys*, ir ragina ES, siekiant įgyvendinti moterų teises, glaudžiai bendradarbiauti su šia institucija tarptautiniu, regioniniu ir nacionaliniu lygmenimis; ragina Komisiją ir Tarybą užtikrinti, kad vykstant konfliktams moterys turėtų teisingą prieigą prie viešųjų sveikatos apsaugos sistemų ir galėtų naudotis tinkama ginekologine ir akušerine priežiūra, kaip nurodo Pasaulio sveikatos organizacija; ypač pabrėžia poreikį skatinti švietimą sveikatos klausimais ir atitinkamas programas, susijusias su seksualine ir reprodukine sveikata, kurie yra svarbi ES vystymosi ir žmogaus teisių politikos trečiųjų šalių atžvilgiu dalis;

98. teigiamai vertina Komisijos Moterų chartiją, kuria skatinama lyčių lygybė tiek ES, tiek tarptautiniu lygmeniu, ir ES veiksmų planą dėl lyčių lygybės ir didesnių galių suteikimo moterims vystymo srityje 2010–2015 m. ir ragina dėti daugiau pastangų siekiant su lyčių lygybe ir gimdyvių sveikata susijusių Tūkstantmečio vystymosi tikslų (TVT);

99. yra susirūpinęs dėl to, kad Egipte Ginkluotųjų pajėgų aukščiausioji taryba (SCAF) nesugebėjo ištirti pranešimų apie seksualinę prievartą prieš protestuojančias moteris, įskaitant vadinamuosius „nekaltybės patikrinimus“ ir grasinimą protestuojančioms moterims mirtimi;

100. teigiamai vertina tai, kad Sąjungos vyriausioji įgaliotinė ir Komisijos pirmininko pavaduotoja pabrėžia, jog svarbu moterims suteikti daugiau galių, ir ragina ją instituciškai įtvirtinti ES tarpinstitucinę neoficialią darbo grupę moterų, taikos ir saugumo klausimais paskiriant nuolatinį šios grupės pirmininką, kuris taip pat veiktų kaip EIVT koordinatorius lyties klausimais, taip pat skirti tinkamus žmogiškuosius ir finansinius išteklius šiai užduočiai vykdyti;

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

101. ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją užtikrinti EIVT vienodas galimybes geografiniu požiūriu ir lygias moterų ir vyrų galimybes, kaip tai nustatyta tarnybos nuostatuose; primygtinai ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją ir valstybes nares pasiūlyti aukšto lygio moteris kandidates vadovaujamoms pareigoms EIVT ir bendros saugumo ir gynybos politikos (BSGP) misijose; teigiamai vertina pažangą, kuri padaryta beveik visose BSGP misijose paskiriant patarėjus lyčių klausimais ir mokant misijos narius; ragina Tarybą į Tarybos sprendimus, kuriais nustatomi misijų įgaliojimai, įtraukti nuorodą į Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliuciją Nr. 1325; rekomenduoja valstybėms narėms, prieš paskiriant asmenis į misijas, visus karinius ir pagalbinius civilius darbuotojus mokyti pagal tipinę mokymo lyčių lygybės klausimais modulį;

102. teigiamai vertina svarbią Europos Tarybos konvenciją dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos bei kovos su juo, kuria sukuriamas visapusiška smurto prevencijos sistema, apsaugomos aukos ir nutraukiamas nebaudžiamumas, ir ragina visas valstybes nares ir Europos Sąjungą skubiai pasirašyti ir ratifikuoti šią konvenciją;

103. griežtai smerkia moterų lyties organų žalojimą kaip pasenusią praktiką ir mano, kad taip barbariškai pažeidžiama moterų ir mergaičių kūno neliečiamybė, ir su tuo būtina kovoti priimant teisės aktus, kuriais tokia praktika būtų draudžiama; ryžtingai nepitaria tam, kad norint pateisinti tokį žalojimą būtų nurodomi kultūriniai, tradiciniai arba religiniai papročiai; primygtinai ragina Komisiją ypatingą dėmesį skirti šiai tradicinei žalingai praktikai savo kovos su smurtu prieš moteris strategijoje; ragina EIVT šiuo klausimu parengti konkretų priemonių rinkinį, kuri būtų ES vaiko teisių gairių ir gairių dėl smurto prieš moteris įgyvendinimo strategijos dalis; sveikina Afrikos valstybių vadovus 2011 m. liepos mėn. vykusiame Afrikos Sąjungos aukščiausiojo lygio susitikime priėmus sprendimą pritarti Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos rezoliucijai, kuria visame pasaulyje draudžiamas moterų lyties organų žalojimas; taip pat smerkia tokį žiaurių, nežmonišką ir žeminantį elgesį kaip priverstinis nėštumo nutraukimas ir priverstinė sterilizacija ir ragina imtis konkrečių kovos su tuo priemonių;

104. griežtai smerkia priverstines santuokas, kuriomis pažeidžiamos žmogaus teisės, kaip nustatyta Visuotinės žmogaus teisių deklaracijos 16 straipsnyje; ragina Tarybą įtraukti „priverstinės santuokos“ ir nėštumo nutraukimo tais atvejais, kai netenkina būsimo naujagimio lytis, klausimus į ES gaires dėl smurto prieš moteris ir mergaites; ragina Komisiją ir Tarybą sukurti duomenų rinkimo būdus ir rodiklius, susijusius su šiais reiškiniais, ir ragina EIVT spręsti šiuos klausimus plėtojant ir įgyvendinant žmogaus teisių strategijas konkrečiose šalyse; atsižvelgdamas į priverstines santuokas prašo valstybes nares priimti ir įgyvendinti teisės aktus, kuriais draudžiamos priverstinės santuokos, ir parengti bendrą apibrėžtį, sukurti nacionalinius veiksmų planus ir keistis geriausia patirtimi;

105. primena, kad Jungtinių Tautų Žmogaus teisių tarybos priimtoje rezoliucijoje dėl gimdyvių mirtinumo ir sergamumo, kurių galima išvengti, ir žmogaus teisių, taip pat Tūkstantmečio vystymosi tiksluose dar kartą patvirtinama, kad teisė susipažinti su informacija, teisė į išsilavinimą ir sveikatos priežiūros paslaugas – pagrindinės žmogaus teisės; pabrėžia, kad ES turėtų atlikti svarbų vaidmenį siekdama užtikrinti, kad moterys nemirtų nėštumo laikotarpiu; ragina Kairo veiksmų programą įtraukti į žmogaus teisių ir vystymosi politiką, kad būtų skatinama lyčių lygybė ir moterų bei vaikų teisės, įskaitant seksualinę ir reprodukcinę sveikatą ir teises;

Žmogaus teisės, religijos laisvė ir krikščionių persekiojimas pasaulyje

106. griežtai smerkia bet kokius persekiojimus dėl religijos ar tikėjimo; ir toliau pasižada siekti religijos laisvės visose pasaulio šalyse ir tam dėti daugiau pastangų vykdant visus ES dvišalius ir daugiapusius veiksmus; dar kartą pabrėžia, kad yra susirūpinęs dėl to, jog kai kuriose trečiojoje šalyse neužtikrinama visapusiška ir veiksminga pagarba visų religinių mažumų teisėms į religijos laisvę; primena savo raginimą Tarybai ir Komisijai nedelsiant sukurti priemonių rinkinį, kuris padėtų įgyvendinant ES išorės politiką siekti pažangos religijos arba tikėjimo laisvės srityje, įskaitant mechanizmus, padėsiančius nustatyti pažeidimus, ir veiksmus, kurių šiais atvejais turėtų imtis ES, ir kuriant šį priemonių rinkinį įtraukti Parlamentą, pilietinės visuomenės organizacijas ir mokslininkus; teigiamai vertina ES veiksmus, kurių ji ėmėsi įvairiuose JT forumuose kovodama su religijos arba tikėjimo netoleravimu ir diskriminacija dėl religijos arba tikėjimo, ir jos

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

tvirtą ir principingą poziciją dėl rezoliucijų dėl kovos su religijų šmeižimu; tvirtina, kad susirinkimų laisvė – labai svarbus teisės į religijos ar tikėjimo laisvę aspektas, ir pabrėžia, kad religinės bendruomenės užregistravimas neturėtų būti svarbiausias reikalavimas norint išpažinti tikėjimą; ragina Europos Sąjungos pagrindinių teisių agentūrą pateikti Parlamentui tikslus ir patikimus duomenis apie Europos Sąjungoje vykstančius religijos ar tikėjimo laisvės pažeidimus ir patarti, kaip kovoti su šia problema;

107. ypač pabrėžia konstruktyvaus dialogo su Islamo bendradarbiavimo organizacija (OIC) šiuo klausimu svarbą; ragina Tarybą ir Komisiją ypatingą dėmesį atkreipti į teisės į religijos ar tikėjimo laisvę įgyvendinimą šalyse kandidatėse ir EKP šalyse, visų pirma atsižvelgiant į Arabų pavasarį; yra itin susirūpinęs dėl didėjančio religinio nepakantumo ir diskriminacijos atvejų įvairiose šalyse; griežtai smerkia visus smurto prieš krikščionis, žydus, musulmonus ir kitas religines bendruomenes aktus ir visų formų tikinčiųjų, tikėjimo atsisakiusių ir netikinčių diskriminaciją ir netoleranciją religijos ir įsitikinimų pagrindu; dar kartą pabrėžia, kad minties, sąžinės ir religijos laisvė yra pagrindinė žmogaus teisė⁽¹⁾; pripažįsta, kad kai kuriose šalyse vis didėja poreikis spręsti konfliktus ir imtis sutaikymo veiksmų, įskaitant tarpreliginį dialogą įvairiais lygmenimis, ir primygtinai ragina ES ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją C. Ashton dialoguose su trečiosiomis šalimis, kurie vykdomi pagal ES iniciatyvas dėl žmogaus teisių, spręsti diskriminacinio ir kurstytojiško turinio, pvz. žiniasklaidos turinio, ir kliūčių laisvai išpažinti tikėjimą problemas; mano, kad trečiojoje šalyse, kuriose pažeidžiamos religinių mažumų teisės, tokios problemos negali būti sprendžiamos apsaugant ir atskiriant jas nuo jas supančios visuomenės ir taip sukuriant vadinamąją „paralelių visuomenę“; atsižvelgdamas į pastarojo meto įvykius kai kuriose šalyse, pvz., Nigerijoje, Egipte ir Indonezijoje, ragina EIVT ir ES valstybes nares imtis konkrečių veiksmų, kad būtų užkirstas kelias smurto ratui susidaryti;

108. ragina EIVT vystyti Pasaulinių ir daugiašalių reikalų generalinio direktorato gebėjimus nuolat integruoti religijos ar tikėjimo laisvės klausimą į geografinių direktoratų ir skyrių veiklą, taip pat įtraukti jį į visuotinių žmogaus teisių rėmimo veiksmus tame pačiame generaliniame direktorate ir spręsti šį klausimą tarptautinėse ir daugiašalėse organizacijose; ragina EIVT kiekvienais metais pranešti apie pažangą skatinant religijos ar tikėjimo laisvę visame pasaulyje;

109. ragina EIVT ir kitas ES institucijas kovoti su tokia nepriimtina praktika kaip priverstinis perėjimas į kitą religiją ir religijos atsižadėjimo pripažinimas nusikalstama veikla arba baudimas už jį ir reikalauti, kad trečiosios šalys, pvz., Pakistanas, Iranas ir Saudo Arabija, kuriose vis dar galioja tokia praktika, jos atsisakytų; ragina laikytis vienodos tvirtos pozicijos siekiant, kad įstatymai dėl piktžodžiavimo nebūtų naudojami religinių mažumų nariams persekioti;

110. ragina kompetentingas institucijas glaudžiai bendradarbiauti su JAV Tarptautine religijų laisvės komisija dvišaliuose ir daugiašaliuose forumuose, pvz., JT Žmogaus teisių taryboje;

Diskriminacija

111. smerkia visus žmogaus teisių pažeidimus, kai asmenys buvo diskriminuojami dėl darbo ir kilmės, ir ribotas nukentėjusiųjų galimybes kreiptis į teismą; ragina ES ir jos valstybes nares pritarti JT veiksmingo diskriminacijos dėl darbo ir kilmės panaikinimo principų ir rekomendacijų projektui;

112. palankiai vertina ES išvadas dėl Jungtinių Tautų neigaliųjų teisių konvencijos (UNCRPD) ir 2010–2020 m. Europos strategijos dėl negalios priėmimą, ypač jos aštuntąją veiksmų sritį; smerkia visų formų diskriminaciją dėl negalios ir ragina visas valstybes ratifikuoti ir įgyvendinti UNCRPD; pažymi, kad ES taip pat turi stebėti, kaip UNCRPD įgyvendinama jos teritorijoje; apgailestauja dėl ES neveiklumo neigaliųjų žmogaus teisių srityje įgyvendinant ES ir Afrikos strategiją;

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0489.

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

113. teigiamai vertina Tarybos, EIVT, Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai, Komisijos ir valstybių narių įsipareigojimus ginti lesbiečių, gėjų, biseksualų ir transseksualų (angl. LGBT) žmogaus teises palaikant dvišalius santykius su trečiosiomis šalimis, daugiašaliuose forumuose ir taikant Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonę; teigiamai vertina tai, kad Jungtinių Tautų Generalinė Asamblėja atnaujino nuostatą dėl lytinės orientacijos kaip pagrindo, kuriuo remiantis užtikrinama asmens apsauga nuo neteisminio, neatidėliotino ar savavališko mirties bausmės vykdymo, ir palankiai vertina ES pastangas šioje srityje; ragina Komisiją pasisakyti už tai, kad derybose dėl Tarptautinės ligų klasifikacijos 11-osios redakcijos (angl. ICD-11) iš psichikos ir elgesio sutrikimų sąrašo būtų pašalinta lytinė tapatybė ir siekti, kad būtų parengta nauja klasifikacija, kuri nebūtų paremta patologinėmis ligomis; dar kartą tvirtina, kad palaikant AKR ir ES partnerystę neturi būti taikstomasi su nediskriminavimo principo, įskaitant lyties ir lytinės orientacijos pagrindu, pažeidimais; primena savo prašymą Komisijai, kad ji pateiktų išsamų veiksmų planą dėl homofobijos, transfobijos ir diskriminacijos dėl lytinės orientacijos ir lytinės tapatybės, taip pat spręsti šiais pagrindais įvykdytų žmogaus teisių pažeidimų klausimus pasaulyje; ragina valstybes nares suteikti prieglobstį asmenims, siekiantiems išvengti persekiojimo šalyse, kuriose nustatyta baudžiamoji atsakomybė lesbietėms, gėjams, biseksualams ir transseksualams, ir atsižvelgti į prieglobsčio prašytojų pagrįstą baimę būti persekiojamiems ir pasitikėti jų pačių pripažinimu, kad jie yra lesbietės, gėjai, biseksualai arba transseksualai;

114. palankiai vertina Tarybos žmogaus teisių darbo grupės 2010 m. patvirtintą priemonių rinkinį siekiant padėti ES institucijoms, valstybėms narėms, delegacijoms ir kitiems organams nedelsiant reaguoti, kai pažeidžiamos LGBT žmogaus teisės; ragina Komisiją spręsti tokių pažeidimų struktūrines priežastis ir ragina Tarybą rengti privalomas gaires šioje srityje;

115. pabrėžia, kad tradicinių tautinių mažumų bendruomenės turi specifinių poreikių, kurie skiriasi nuo kitų mažumų grupių poreikių, ir šioms mažumų grupėms būtina užtikrinti vienodas sąlygas naudotis švietimo, sveikatos priežiūros, socialinėmis ir kitomis viešosiomis paslaugomis; be to, nurodo, kad visose ekonominio, socialinio, politinio ir kultūrinio gyvenimo srityse reikia skatinti visišką ir veiksmingą tiek tautinėms mažumoms, tiek visuomenės daugumai priklausančių asmenų lygybę;

116. ragina ES skatinti besivystančių šalių vyriausybes įsipareigoti vykdyti žemės reformą siekiant užtikrinti, kad vietos ūkininkai, klajokliai gyventojai, smulkieji ir vidutiniai ūkininkai, ypač moterys, išlaikytų teises į žemę ir kad būtų užkirstas kelias korporacijų vykdomai žemės grobimo praktikai; primygtinai ragina ES derantis dėl prekybos susitarimų reikalauti pripažinti teisę naudotis gamtos ištekliais, ypač ginti tokią vietos ir tenykščių žmonių teisę; ragina visas valstybes nares vadovautis Danijos, Nyderlandų ir Ispanijos pavyzdžiu ir ratifikuoti Tarptautinės darbo organizacijos konvenciją Nr. 169 dėl čiabuvių tautų ir genčių, tuo parodant pasiryžimą teikti joms realią apsaugą; pritaria šiuo metu vykdomoms kampanijoms, kad nepasirašiusios šalys ratifikuotų ir įgyvendintų TDO konvenciją Nr. 169, kaip priemonę siekiant, be kita ko, parodyti, jog Europos Sąjunga įsipareigojusi daugiašališkumui ir Jungtinėms Tautoms;

117. rekomenduoja užtikrinti, kad ES teisės aktų iniciatyvose būtų skiriamas dėmesys ES žmogaus teisių politikai ir bendradarbiavimo priemonėms siekiant panaikinti diskriminavimą dėl priklausymo kastai, taip pat veiksmams šalyse, kurioms būdinga kastų sistema, įskaitant Nepalą, Indiją, Bangladešą, Pakistaną, Šri Lanką ir Jemeną;

118. mano, kad reikėtų padidinti lėšas pagal esamas ir naujas biudžeto eilutes, skirtas pilietinei visuomenei ir žmogaus teisių gynėjams, visų pirma iš čiabuvių bendruomenių, remti; mano, kad turėtų būti rodomas gebėjimas lanksčiai ir sparčiai reaguoti į krizinę padėtį ir esamas aplinkybes, kad ir kur jos būtų susiklosčiusios, tinkamai naudoti lėšas ir siekti didesnio poveikio; teigiamai vertina tai, kad ES plačiai parėmė čiabuvių gyventojų gebėjimų stiprinimo veiklą JT; pabrėžia, kad siekiant stiprinti čiabuvių gyventojų atstovavimą JT renginiuose svarbu teikti paramą logistikos, dokumentacijos ir informacijos srityse; ragina ES ir toliau tęsti šios paramos teikimą;

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

Vaikų teisės

119. primena JT Vaiko teisių konvenciją ir tai, kad reikia užtikrinti visapusišką šioje konvencijoje įtvirtintų teisių apsaugą ir užkirsti kelią jų pažeidimui; palankiai vertina tai, kad 2011 m. gruodžio 19 d. JT Generalinė Asamblėja priėmė Vaiko teisių konvencijos fakultatyvų protokolą dėl pranešimų teikimo ir nagrinėjimo procedūros, ir ragina Tarybą ir Komisiją paspartinti pastangas, kad būtų visuotinai ratifikuota Vaiko teisių konvencija ir jos fakultatyvūs protokolai, ir skatinti veiksmingai juos įgyvendinti; be to, ragina imtis ryžtingų veiksmų ir paspartinti pažangą įgyvendinant ES vaiko teisių propagavimo ir apsaugos gaires ir ES kovos su visomis smurto prieš vaikus rūšimis strategiją; ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Europos išorės veiksmų tarnybą į ES metines ataskaitas dėl žmogaus teisių padėties įtraukti skyrių apie vaiko teises;

120. atkreipia dėmesį į rimtą keliose Afrikos į pietus nuo Sacharos šalyse egzistuojančią su vaikų kaltinimu raganavimu susijusią problemą, kuri sukelia sunkius padarinius: nuo socialinės atskirties iki vaikų žudymo ir ritualinio vaikų žudymo aukojimo tikslais; atkreipia dėmesį į tai, kad valstybė turi pareigą apsaugoti vaikus nuo visų formų smurto ir išnaudojimo, todėl primygtinai ragina EIVT ypatingą dėmesį skirti vaikų apsaugai nuo visų formų smurto ir šių vaikų likimui vykdant dialogus su atitinkamų šalių vyriausybėmis žmogaus teisių klausimais ir programuojant išorės finansines priemones;

Saviraiškos laisvė ir (socialinė) žiniasklaida

121. pabrėžia, kad saviraiškos laisvė ir žiniasklaidos nepriklausomumas bei pliuralizmas yra pagrindiniai tvirtos demokratijos aspektai, padedantys maksimaliai padidinti pilietinės visuomenės dalyvavimą ir suteikti galių piliečiams; todėl ragina aktyviau remti žiniasklaidos laisvę, apsaugoti nepriklausomus žurnalistus, sumažinti skaitmeninę atskirtį ir palengvinti prieigą prie interneto;

122. primygtinai ragina Tarybą ir Komisiją įtraukti raginimą užbaigti bet kokias neapykantą kurstančias kalbas žiniasklaidoje į derybas dėl narystės, dialogus ir kitas konsultacijas žmogaus teisių klausimais;

123. pažymi, kad kartu su socialine žiniasklaida internetas tapo viena iš svarbiausių priemonių, kuria asmenys naudojami siekiami įgyvendinti savo nuomonės ir saviraiškos teisę, ir kad jie atlieka esminį vaidmenį skatinant žmogaus teises, demokratinį dalyvavimą, atskaitomybę, skaidrumą, ekonominę plėtrą ir naujų viešojo gyvenimo formų atsiradimą; kartu pabrėžia, turėdamas mintyje, kad ne visi visuomenės nariai, ypač vyresnio amžiaus asmenys ir kaimo vietovių gyventojai, turi prieigą prie interneto, kad būtina užtikrinti, jog nebūtų pažeidžiamas žmogaus orumas, ir smerkia bet kokios formos diskriminaciją socialinėje žiniasklaidoje; pasisako už konkrečius ES reglamentus ir susitarimus su trečiosiomis šalimis, kurios cenzūruodamos, blokuodamos interneto puslapius arba varžydamos informavimo laisvę dėl verslo interesų apriboja komunikacijos ir informacijos galimybes; palankiai vertina interneto ir socialinių tinklų suteiktas galimybes plėtojantis Arabų pavasariui; ragina geriau stebėti, kaip naudojamas internetu ir naujomis technologijoms autokratinio režimo šalyse, kurios siekia šį naudojimąsi riboti; ragina aktyviau remti žiniasklaidos laisvę, apsaugoti nepriklausomus žurnalistus ir tinklaraščių kūrėjus, sumažinti skaitmeninę atskirtį ir palengvinti nevaržomą prieigą prie informacijos ir bendravimo ir necenzūruotą prieigą prie interneto (skaitmeninę laisvę);

124. atkreipia dėmesį į interneto galimybes skatinant ir remiant Arabų pavasario revoliucijas; vis dėlto pažymi, kad informacinės ir ryšių technologijos taip pat gali būti netinkamai naudojamos pažeidžiant žmogaus teises ir pagrindines laisves ir todėl ragina geriau stebėti, kaip naudojamas internetu ir naujomis technologijoms autokratinio režimo šalyse, kurios siekia šį naudojimąsi riboti; teigiamai vertina Komisijos iniciatyvą dėl „Visuotinės prieigos prie interneto“; ragina Komisiją vėliausiai 2013 m. laikotarpiu pateikti pasiūlymus dėl pažangiojo reguliavimo, įskaitant didesnę skaidrumą ir atskaitomybę ES veikiančioms bendrovėms, siekiant pagerinti gaminių ir paslaugų, kurių tikslas blokuoti prieigą prie interneto svetainių, vykdyti masinį sekimą, stebėti visą interneto duomenų srautą ir (judrųjį) ryšį, įsiterpiančią į asmeninius pokalbius ir juos įrašant, filtruoti paieškos rezultatus ir įbauginti interneto vartotojus, įskaitant žmogaus teisių gynėjus, eksporto stebėseną; mano, kad telekomunikacijų ir interneto paslaugų teikėjai turi pasimokyti iš praeities klaidų, pvz., įmonės „Vodafone“ sprendimas patenkinti paskutinių savaitžių H. Mubarako režimui tarnaujančių Egipto valdžios institucijų reikalavimus sustabdyti paslaugų teikimą, užsiimti vyriausybei palankia

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

propaganda ir stebėti opoziciją bei visą visuomenę, taip pat iš kitų valstybių narių įmonių klaidų, pavyzdžiui, įmonių, kurios pardavė telekomunikacijų ir informacijos technologijas trečiosioms šalims, pavyzdžiui, Libijai, Tunisui ir kt.; mano, kad telekomunikacijų ir interneto paslaugų teikėjai, taip pat programinės įrangos kūrėjai turi pasimokyti iš praeities klaidų ir bendradarbiauti su politikos kūrėjais, NVO ir žmogaus teisių gynėjais, užmegždami atvirą dialogą ir siekdami nustatyti bendrus būtiniausius poveikio žmogaus teisėms vertinimo ir didesnio skaidrumo standartus;

125. palankiai vertina tai, kad į ES Sirijos valdžios institucijoms skirtas ribojamąsias priemones įtrauktas draudimas eksportuoti technologijas ir paslaugas, pažymi, kad šis draudimas turėtų tapti precedentu nustatant ribojamąsias priemones kitiems represiniams režimams, visų pirma Iranui; tačiau pažymi, kad ES politikos srityse būtinas tikslumas siekiant veiksmingumo ir vengiant pakenkti žmogaus teisių gynėjams;

126. pažymi, kad naujosios technologijos taip pat leidžia liudytojams ir žmogaus teisių gynėjams rinkti informaciją ir dalytis dokumentais dėl piktnaudžiavimo žmogaus teisėmis, kurie vėliau gali būti naudojami siekiant užtikrinti teisingą aukų teismo procesą; palankiai vertina įvairių suinteresuotųjų šalių iniciatyvas ir elgesio kodeksus, pvz., visuotinio tinklo iniciatyvą (angl. *Global Network Initiative*); tačiau pažymi, kad demokratinė priežiūra ir pagrindinių teisių gynimas ir rėmimas – pagrindiniai valdžios institucijų uždaviniai; ragina Komisiją remti skaitmeninio saugumo technologijų tobulinimą ir sklaidą, siekiant sudaryti žmogaus teisių gynėjams galimybę naudojantis tokiomis neskelbtinų įrašų saugaus rinkimo, šifravimo ir saugojimo mechanizmų ir nuotolinių kompiuterinių išteklių technologijomis užtikrinti, kad tokie duomenys nebūtų surasti ir ištrinti;

Verslas ir žmogaus teisės

127. primena, kad ES išsikėlė tikslą skatinti įmonių socialinę atsakomybę (ĮSA) įgyvendinant užsienio politiką, ir teigiamai vertina raginimą labiau suderinti Europos ir visuotinį požiūrį į ĮSA;

128. prašo Komisijos ir valstybių narių stebėti, kad įmonės, kurioms taikomos nacionalinės ar ES teisės, laikytųsi žmogaus teisių ir socialinių, sveikatos ir aplinkosaugos normų, kurių laikytis jos privalo, kai įmonės steigiasi ar vykdo savo veiklą trečiojoje valstybėje;

129. taip pat primena, kad parama žmogaus teisėms ir demokratijai glaudžiai susijusi su skaidrumo ir geros valdymo skatinimu; atsižvelgdamas į tai, laikosi nuomonės, kad mokesčių rojus ir lengvatinių mokesčių teritorijos turi žalingą poveikį kovai su korupcija ir politinei atskaitomybei besivystančiose šalyse; reikalauja, kad ES skatintų JT konvencijos prieš korupciją ratifikavimą ir įgyvendinimą ES ir pasauliniu lygmeniu, vykdamas ES paramos geram valdymui programas trečiosiose šalyse;

130. giria ES už jos paramą kuriant JT verslo ir žmogaus teisių pagrindinius principus ir už tai, kad juos vienbalsiai patvirtino Žmogaus teisių taryba; teigiamai vertina 2012 m. sausio 16–20 d. vykusį įžanginį Verslo ir žmogaus teisių darbo grupės posėdį ir ragina ES toliau remti šios grupės įgaliojimus ir prisidėti prie jų vykdymo; pabrėžia labai svarbų nacionalinių žmogaus teisių institucijų ir šių institucijų bendradarbiavimo ES ir kaimyninėse šalyse vaidmenį toliau įgyvendinant JT verslo ir žmogaus teisių pagrindinius principus, kurie nurodyti JT Žmogaus teisių tarybos rezoliucijoje 17/4 ir kituose dokumentuose; palankiai vertina iniciatyvas, kuriomis siekiama perduoti geriausią patirtį, koordinuoti ir pagyvinti ES ir kaimyninių šalių nacionalinių žmogaus teisių institucijų bendradarbiavimą, pvz., 2009–2013 m. ES Rytų partnerystės valstybių ombudsmenų bendradarbiavimo programą, kurią kartu parengė Lenkijos ir Prancūzijos ombudsmenai,

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

siekdami sustiprinti ombudsmeno biurų, valdžios institucijų ir nevyriausybinų organizacijų gebėjimus Rytų partnerystės šalyse apsaugoti asmenų teises ir sukurti teisinės valstybės principu grindžiamas demokratines valstybes; pabrėžia, kad tokius veiksmus reikia koordinuoti ES lygmeniu, o ES institucijos turi panaudoti šioje srityje sukaupią patirtį;

131. teigiamai vertina ES išsipareigojimą 2012 m. bendradarbiauti su įmonėmis ir suinteresuotaisiais subjektais siekiant sukurti pramonės sektoriams ir MVĮ skirtas žmogaus teisių gaires, pagrįstas JT pagrindiniais principais; ragina Komisiją išsipareigoti iki 2012 m. pabaigos paskelbti ataskaitą apie ES prioritetus įgyvendinant pagrindinius principus ir po to teikti periodines pažangos ataskaitas; primygtinai reikalauja, kad visos Europos įmonės išsipareigotų gerbti žmogaus teises, kaip apibrėžta JT pagrindiniuose principuose; ragina ES valstybes narsėti iki 2012 m. pabaigos parengti nacionalinius šių principų įgyvendinimo planus;

132. mano, jog labai svarbu, kad didelės bendrovės atskleistų socialinę ir su aplinkos apsauga susijusią informaciją, įskaitant informaciją apie poveikį žmogaus teisėms, siekiant užtikrinti skaidrumą ir šių bendrovių veiksmingumą; teigiamai vertina Tarptautinės integruotų ataskaitų teikimo tarybos (angl. IIRC) tikslą – sukurti visame pasaulyje taikomą integruotų ataskaitų teikimo sistemą;

133. teigiamai vertina Įmonių generalinio direktorato užsakytą atlikti Edinburgo tyrimą dėl ES valdymo trūkumų verslo ir žmogaus teisių srityje ir ragina Komisiją, atsižvelgiant į šio tyrimo rezultatus, pateikti pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų; ragina, visų pirma ES, užtikrinti, kad ES įmonių trečiosiose šalyse išnaudojamo elgesio aukos turėtų galimybę pasinaudoti skundų pateikimo darbdaviui ir kreipimosi į teismą mechanizmais ES valstybėse narėse, kaip tai buvo, pvz., naujausioje Trafīgura byloje;

134. atkreipia dėmesį į tai, kad tarptautinio verslo įmonės vis dažniau naudojasi privačių karinių ir saugumo įmonių paslaugomis ir dėl to keletą kartų privačių karinių ir saugumo įmonių darbuotojai pažeidė žmogaus teises; mano, kad būtina patvirtinti ES reglamentavimo priemones, įskaitant išsamią norminių aktų sistemą, kurioje apibrėžiama steigimo, registravimo, licencijavimo, stebėsenos ir tokių įmonių ataskaitų teikimo tvarka; ragina Komisiją pasiūlyti rekomendacijas, kurios sudarytų sąlygas priimti direktyvą, kurios tikslas būtų suderinti nacionalines privačių karinių ir saugumo įmonių paslaugas, įskaitant paslaugų teikėjus ir paslaugų pirkimą, reglamentuojančias priemones, ir parengti etikos kodekso projektą, kuris sudarytų sąlygas priimti sprendimą, reglamentuojantį privačių karinių ir saugumo įmonių paslaugų eksportą į trečiąsias šalis; ragina, kad Sąjungos vyriausioji įgaliojanti ir Komisijos pirmininko pavaduotoja pateiktų Parlamentui išsamią informaciją apie privačių karinių ir saugumo įmonių samdymą vykdančią BSGP ir bendros užsienio ir saugumo politikos (BUSP) misijas, konkrečiai nurodant profesionalumo reikalavimus ir įmonių standartus, kurių reikalaujama iš rangovų, taikytinas taisykles ir jiems nustatytą teisinę atsakomybę bei išsipareigojimus ir stebėjimo mechanizmus;

135. pritaria, kad daugiau moterų būtų priimama į vykdomąsias valdybas nacionaliniu, Europos ir tarptautiniu lygmenimis;

Europos Parlamento veiklos, susijusios su žmogaus teisėmis, skatinimas

136. dar kartą primena savo prašymą Tarybai ir Komisijai nuolat atsižvelgti į Parlamento rezoliucijas ir kitus pranešimus siekiant iš esmės reaguoti; siūlo, kad Parlamentas apsvaistytų nuolatinio mechanizmo sukūrimo galimybę siekiant užtikrinti, kad būtų veiksmingiau vadovaujama jo sprendimais;

137. pripažįsta, kad su žmogaus teisėmis susiję klausimai turi būti įtraukti į visų Parlamento komitetų ir delegacijų, skirtų išorės santykiams, veiklą taip pat taikant rekomendacijas, pateiktas Europos Parlamento *ad hoc* darbo grupių parengtuose pranešimuose; rekomenduoja Europos Parlamento nariams nuolat susitikti su žmogaus teisių gynėjais ir, kai įmanoma, su įkalintais žmogaus teisių gynėjais savo oficialių misijų trečiosiose šalyse metu, siekiant įrodyti, kad žmogaus teisių gynėjai nėra ignoruojami; teigiamai vertina sprendimą padidinti Žmogaus teisių pakomitečio turimus išteklius atsižvelgiant į Lisabonos sutartyje nustatytus pokyčius;

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

138. teigiamai vertina 2011 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento biuro sprendimą Išorės generaliniame direktorate sukurti Paramos demokratijai direktoratą siekiant supaprastinti Parlamento veiklą demokratijos skatinimo srityje ir užtikrinti šio darbo nuoseklumą;

Europos Sąjungos strateginė žmogaus teisių politika

Bendrosios aplinkybės

139. itin palankiai vertina ES žmogaus teisių ir demokratijos diegimo politikos, išdėstytos 2011 m. gruodžio 12 d. bendrame komunikate, peržiūrą, kuria pateikiama teigiama ES galimybių apžvalga; ragina ES valstybes nares visapusiškai dalyvauti procese ir pritaikyti jo rezultatus savo nacionaliniuose veiksmuose, taip pat Europos lygmeniu;

140. patvirtina, kad komunikate įtvirtintos žmogaus teisių visuotinio ir nedalomumo koncepcijos ir kad jame daugiausia dėmesio skiriama ES veiklai skatinant trečiąsias šalis laikytis galiojančių įsipareigojimų ir pareigų, susijusių su tarptautinėmis žmogaus teisėmis ir humanitarine teise, ir siekiama stiprinti tarptautinio teisingumo sistemą;

141. sutinka, kad po Arabų pavasario daugiausia dėmesio reikia skirti pagal principą „iš apačios į viršų“ kuriamoms konkrečioms šalims pritaikytoms strategijoms ir būtina užtikrinti, kad pagarba žmogaus teisėms taptų svarbiausiu ES užsienio politikos aspektu; todėl pabrėžia, kad ES turi remti ir įtraukti vyriausybes, parlamentus ir pilietinę visuomenę į žmogaus teisių laikymosi ir stebėsenos procesą; mano, kad ES turi pasimokyti iš praeities klaidų atsižvelgiant į tai, kad prieš pat civilinio karo proveržį Libijoje su šia šalimi buvo deramasi dėl bendrojo susitarimo bei readmisijos susitarimo ir apie šias derybas Europos Parlamentas tinkamai neinformuotas, nepaisant 1 200 kalinių mirtį per pastarąjį dešimtmetį patvirtinančių įrodymų ir daugybės kankinimo atvejų, priverstinio dingimo ir neteisminio mirties bausmės vykdymo; kartu pakartoja, kad ES partnerystė Pietų demokratizacijos ir ekonomikos klestėjimo procesuose turi atitikti jos veiklą Rytų partnerystėje; pabrėžia, kad lėšos, kurių negalima skirti ar pervesti dėl neigiamo vertinimo, turėtų būti iš naujo paskirstytos kitiems Europos kaimynystės politikos šalyse partnerėse įgyvendinamiems projektams ir Pietų, ir Rytų kaimynystės šalių regionuose;

Eiga

142. šiuo metu ragina siekti greitos, skaidrios ir integracinės pažangos rengiant plataus užmojo galutinę ES bendrą strategiją, kurioje būtų numatyti aiškūs veiksmai, tvarkaraščiai ir pareigos, ir prie kurios kūrimo aktyviai prisidėtų suinteresuotieji subjektai, kad žmogaus teisės ir demokratija būtų įgyvendintos praktikoje; įsipareigoja kartu su Taryba tinkamai prisidėti prie šio tarpinstitucinio proceso, iš pradžių priimdamas šią rezoliuciją, o vėliau priimdamas ir kitas Parlamento rezoliucijas; mano, kad šis procesas turėtų baigtis visoms institucijoms vieningai priimant bendrą strategiją, kurioje aiškiai aprašomas kiekvienos institucijos vaidmuo ir pareigos, ir kuria remiantis nuolat vertinamas strategijos įgyvendinimas, įskaitant gairių įgyvendinimo vertinimą;

143. mano, kad siekiant pažangos įgyvendinant pagrindinę strategiją tam tikri komunikate nurodyti veiksmai turėtų būti atlikti iš anksto, t. y. paskirti gerai visuomenėje žinomą ir tarptautinio darbo patirties skatinant tarptautines žmogaus teises turintį ES specialųjį įgaliotinį žmogaus teisių klausimais; įkurti nuolatinę būstinę Briuselyje turinčią Tarybos Žmogaus teisių komiteto darbo grupę (angl. COHOM), kuri, įvykus dialogams žmogaus teisių klausimais, turėtų nuolat susitarti dėl išvadų, susijusių su žmogaus teisių padėtimi konkrečiose šalyse; ir parengti tvarkaraštį ES delegacijų žmogaus teisių nacionalinių centrų kūrimui užbaigti ir paskirti žmogaus teisių gynėjų ryšių palaikymo pareigūnus visose trečiosiose šalyse;

Turinys

144. teigiamai vertina tai, kad komunikate didelis dėmesys skirtas šalių žmogaus teisių srities strategijoms; mano, kad šioje srityje turėtų būti sukurtas bendras pradinis modelis siekiant užtikrinti tam tikrą nuoseklumo lygį ir kad visais atvejais turi būti konsultuojamasi; pabrėžia, kad potenciali strategijų vertė bus pasiekta tik jeigu jų svarba bus pripažinta visuose dvišaliuose santykiuose su atskiromis šalimis ir jeigu jos bus pakankamai lanksčios ir taip užtikrins galimybę pastoviai reaguoti į kintančias aplinkybes žmogaus teisių srityje;

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

145. remia Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės ir Komisijos pirmininko pavaduotojos asmeniškai pasiūlytą trijų rūšių teminę institucijų konkrečią kolektyvinę veiklą per artimiausius trejus metus; reikalauja nustatyti aiškius dabartinio ir būsimo proceso, per kurį bus pasirenkamos tokios temos, kriterijus; reikalauja paaiškinti, kaip šios kampanijos prisidės prie pažangos konkrečiose srityse nepažeidžiant ES visapusiško įsipareigojimo laikytis visų su žmogaus teisėmis susijusių pareigų;

146. pabrėžia, kad atliekant peržiūrą reikia atkreipti dėmesį į pilietinės visuomenės, kaip tikro partnerio, svarbą įgyvendinant ne vien tik projektus bet ir ES žmogaus teisių strategiją; pripažįsta ypatingą žmogaus teisių gynėjų svarbą šiame procese; ragina ES pripažinti visas įvairių vietos veikėjų galimybes siekiant pokyčių konkrečios šalies žmogaus teisių srityje ir visapusiškai remti jų darbą;

147. ypač nerimauja dėl pablogėjusios padėties Turkijoje ir dėl padažnėjusių represijų prieš žmogaus teisių gynėjus, vyriausybės oponentus, įskaitant išrinktus atstovus, profesinių sąjungų atstovus, žurnalistus, menininkus ir ypač prieš kurdų bendruomenę;

148. pritaria vyriausiosios įgaliotinės sukurtai ES tvirtos demokratijos koncepcijai; apgailestauja, kad nediskriminacija ir lyčių lygybės aspektas nėra įtraukti į šią koncepciją; primygtinai ragina EIVT visapusiškai integruoti prieš diskriminaciją nukreiptas priemones ir kriterijus, siekiant užtikrinti, kad didžiausias dėmesys būtų skiriamas moterų ir mažumų teisių, lygių pilietiškumo ir politinio dalyvavimo galimybių klausimo sprendimui;

149. atkreipia dėmesį, kad visgi išlieka svarbūs uždaviniai, susiję su vykstančių dialogų žmogaus teisių klausimais ir nuostatų dėl žmogaus teisių stebėsenos ir įgyvendinimo nepakankamumu; primena, kad šios nuostatos taip pat turi būti įtrauktos į visus prekybos ir sektorių susitarimus;

150. pritaria nuomonei, kad skaitmeninė diplomatija yra nauja ir perspektyvi priemonė; ragina EIVT sukurti savo delegacijoms aiškias gaires dėl to, kaip geriausiai pasinaudoti socialine žiniasklaida, ir parengti reguliariai atnaujinamą ES veikėjams skirtą socialinės žiniasklaidos katalogą;

151. atkreipia dėmesį į tai, kad tik mažiau nei pusė iš 100 didžiausių ūkinės veiklos vykdytojų pasaulyje šiandien yra privačios įmonės; sveikina Komisiją su jos plataus užmojo ir į ateitį orientuotu 2011 m. komunikatu dėl ĮSA ir jos aiškią paramą kuriant JT verslo ir žmogaus teisių pagrindinius principus, kuriems kartu su įmonių socialine atsakomybe naujoje strategijoje turi būti skiriama ypač daug dėmesio;

152. pripažįsta, kad komunikate pritariama tam, jog visą kovos su terorizmu veiklą būtina vykdyti griežtai laikantis tarptautinių žmogaus teisių, humanitarinės ir pabėgėlių teisės; pabrėžia, kad šis principas turi būti aptariamasis ES viduje ir su partneriais trečiojoje šalyje diskutuojant visų naujų kovos su terorizmu priemonių klausimais; mano, kad ES turi nuolat atkreipti strateginių partnerių dėmesį į visas reikalavimų neatitinkančias kovos su terorizmu priemones ir siekti, kad būtų prisiimta atsakomybė už pažeidimus ES viduje ir už jos ribų; primena, kad ES kovos su terorizmu politikoje turėtų būti atkreiptas ypatingas dėmesys kankinimų kovos su terorizmu srityje uždraudimui, kaip tai nustatyta 2008 m. balandžio 29 d. Tarybos išvadose;

153. palankiai vertina tai, kad buvo pripažinta būtinybė spręsti žmogaus teisių pažeidimų atvejus valstybėse narėse ir užtikrinti, kad ES laikytųsi savo tarptautinių pareigų stiprinti ES patikimumą; ragina Pagrindinių teisių, piliečių teisių ir laisvo asmenų judėjimo darbo grupę (angl. FREMP) suteikti visus įgaliojimus, kad būtų išnagrinėti šalis, kuriose yra pažeidimų, ir ieškoti teisių gynimo būdų;

154. mano, kad kova su nebaudžiamumu yra prioritetinga ES veiksmų sritis; mano, kad ES priemonių, susijusių su TBT, atnaujinimas 2011 m. yra didelis žingsnis į priekį, kuris turi atsispindėti būsimoje ES žmogaus teisių strategijoje;

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

155. mano, kad kuriant tikrą žmogaus teisių kultūrą ir demokratiją, būtent ugdamą demokratinę pilietiškumą ir žmogaus teises, taip pat turi būti aiškiai peržiūrimas geografinių atsakingų pareigūnų ir Tarybos darbo grupių vaidmuo ir šios strategijos reikšmė jų kasdieniame darbe;

156. ragina iš esmės padidinti Europos Parlamento vaidmenį skatinant Europos žmogaus teisių strategijos skaidrumą ir atskaitomybę už jos įgyvendinimą; primena, kad Tarybos pateiktoje metinėje ataskaitoje nėra užtikrinamas pakankamas atskaitomybės mechanizmas; primena Parlamento ankstesniuose metiniuose pranešimuose ir 2006 m. birželio 1 d. Politikos ir saugumo komiteto (angl. PSC) dokumente dėl žmogaus teisių įtraukimo į BUSP ir kitas ES politikos sritis pateiktas rekomendacijas dėl žmogaus teisių įtraukimo, kurios vis dar nėra visapusiškai įgyvendintos;

*

* *

157. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir Europos išorės veiksmų tarnybai, valstybių narių ir šalių kandidačių vyriausybėms ir parlamentams, Jungtinėms Tautoms, Europos Tarybai ir šioje rezoliucijoje paminėtų šalių ir teritorijų vyriausybėms.

Derybos dėl ES ir Azerbaidžano asociacijos susitarimo

P7_TA(2012)0127

2012 m. balandžio 18 d. Europos Parlamento rezoliucija su Europos Parlamento rekomendacijomis Tarybai, Komisijai ir Europos išorės veiksmų tarnybai dėl derybų dėl ES ir Azerbaidžano asociacijos susitarimo (2011/2316(INI))

(2013/C 258 E/03)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į vykstančias ES ir Azerbaidžano derybas dėl asociacijos susitarimo,
- atsižvelgdamas į 2010 m. gegužės 10 d. Tarybos išvadą dėl Azerbaidžano, kuriose patvirtinami derybų nurodymai,
- atsižvelgdamas į 1999 m. liepos 1 d. įsigaliojusį Azerbaidžano ir Europos Sąjungos partnerystės bendradarbiavimo susitarimą (PBS),
- atsižvelgdamas į 2006 m. lapkričio 14 d. patvirtintą Europos kaimynystės politikos (EKP) veiksmų planą,
- atsižvelgdamas į 2008 m. lapkričio 2 d. Maskvoje pasirašytą Armėnijos, Azerbaidžano ir Rusijos Federacijos prezidentų deklaraciją,
- atsižvelgdamas į bendrą deklaraciją, kurią 2012 m. sausio 23 d. Sočyje pasirašė Armėnijos, Azerbaidžano ir Rusijos Federacijos prezidentai,
- atsižvelgdamas į 2009 m. gegužės 7 d. Prahoje vykusiam Rytų partnerystės aukščiausiojo lygio susitikime paskelbtą bendrąją deklaraciją,
- atsižvelgdamas į Užsienio reikalų tarybos 2010 m. spalio 25 d. posėdžio išvadą dėl Rytų partnerystės,
- atsižvelgdamas į 2011 m. sausio 13 d. Azerbaidžano prezidento ir Komisijos pirmininko pasirašytą bendrąją deklaraciją dėl pietinio dujų koridoriaus,